

Behind the Scenes of the War told

Khojaly Massacre told at SDU

New Government System discussed

Page 13

“Çocuğu doğaya ekmemiz lazım”

2008 ile 2012 yılları arasında üniversitemizin kulüplerine eğitim veren Aslan Ayhan ile, kültürün doğa sporlarına etkisi ve dağcılık sporu hakkında bir söyleşi gerçekleştirdik

Karış öğrencilerle buluştu ●2

“Bir baba çocuğuyla çok rahat doğaya çıkabilmeli. Bu noktada önemli olan çocuğa verilen eğitim diye düşünüyorum. Çocuğu doğaya ekmemiz lazım. Çocuk ne kadar erken yaşta başlarsa o kadar çabuk öğrenip bir o kadar da çok sevecektir. Belli bir yaştan sonra spora başlayınca sosyal faaliyet gibi algılanır. Ama küçük yaşta başlarsanız yaşam tarzınız olur. Öncelikle doğa sporlarıyla ilgili alabiliyorsanız eğitim almanız lazım. Hali hazırda Dağcılık Federasyonu eğitim vermeye devam ediyor. Bunlar size ruhsal olarak bir şey katmaz ama işin tekniğini iyi öğrenirsiniz. Kültürel kısmını kendiniz geliştirmelisiniz. Mesela bir kaç arkadaşınızla Sütçüler’e giderseniz, orada yaşlılarla konuşursunuz. Yaşlılardan alacağınız muhakkak bir şeyler vardır. Olayın dağcılık kısmını kendiniz belirlersiniz; tırmanışı, tekniği, riski size kalmıştır. Fakat kültürel kısmını ise o gezdiğiniz yerdeki insanlar size verir.” ●14-15

KAMPÜS

Doğu Batı

►Mart 2017

►Sayı: 12

SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ

Antiochia Aziz Paulus ile yükseliyor

Antiochia'nın tanınmasında ve gelişmesinde önemli rol oynayan Aziz Paulus'un yaşamına dair birçok detayı Prof. Dr. Mehmet Özhanlı ile konuştuk. ●4

“İşlem görmüş ürünler kanser riskini arttırıyor”

İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi Onkoloji Uzmanı Yrd. Doç. Dr. Yavuz Dizdar ile kanser ve doğru beslenmeyi konuştuk. ●10

Sen hangi kitap karakterisin?

“SDÜ öğrencisi hangi kitaplarda kendini buldu?” sorusunu sizlere sorduk. ●12

SDÜ’de çok çocuklu akademisyenler daha mutlu

Araştırmacı Mehtap Öztürk, “Çift Kariyerli Eşlerin Çalışma Yaşamı ve İşyeri Mutluluğu Üzerine Bir Araştırma” isimli tezi ile SDÜ’lü akademisyen çiftlerin profilini inceledi. Biz de Kampüs Doğu Batı olarak çalışmanın öne çıkan yönlerini Öztürk’e sorduk.

SDÜ’lü akademisyen çiftler arasında, birden fazla çocuğa sahip olan çift kariyerli eşler, iş yerinde daha mutlu. Dolayısıyla kariyerlerine olumlu yansiyacak bir etkiye sahip. Çocukların bu yaşamda var olması, çocuk sahibi olmanın hem erkeğin hem de kadının kariyerini engellediği düşünülse de çalışma yaşamına pozitif bir katkı sağladığı görülüyor. Literatüre göre, kadın akademisyenler iş yaşamında cinsiyetin nötr bir faktör olduğunu düşünse de, akademik kariyerde erkekler daha avantajlı. Fakat SDÜ’lü çift kariyerli akademisyen eşlere göre, kadınların; eş, anne, ev hanımı ve çalışan gibi dört farklı rolü omuzlarında taşıyan erkeklerle göre daha başarılı oldukları ve çok sayıda yayın yaptıkları belirlendi. ●6

Kaldığımız yerden devam: Yeraltındaki İstanbul

Gazetemizin gezginleri, bu defa da İstanbul’un yeraltındaki güzelliklerini keşfe çıktı. ●8-9

İş Dünyası Kayıtsız Kalmıyor Projesi kaldığı yerden devam ediyor

Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilen Süleyman Demirel Üniversitesi'nin Isparta Ticaret ve Sanayi Odası ortaklığıyla yürüttüğü "İş Dünyası Kayıtsız Kalmıyor Projesi" eğitimleri ve tv programları ile Şubat ayı faaliyetlerini tamamladı.

Şubat ayında gerçekleştirilen eğitim programı ise şöyle:

Yönetim Eğitimi 6-7 Şubat 2017

İletişim Eğitimi 13-14 Şubat 2017

Sosyal Güvenlik Mevzuatı Eğitimi 20-21 Şubat 2017

İş Hukuku Eğitimi 27-28 Şubat 2017

6-7 Şubat 2017 tarihleri arasında

gerçekleştirilen Yönetim eğitimi Osman Yüce tarafından verildi. Ücretsiz ve herkese açık olan eğitimlere

278 kişi katıldı. Aynı zamanda katılımcılara Avrupa Birliği, Süleyman Demirel Üniversitesi ve Isparta Ticaret ve Sanayi Odası onaylı ulusal geçerliliğe sahip katılım belgesi verildi. Eğitimlerin ardından Yüce şu sözleri not düşti: "İşletmeler bir yönetim faaliyetiyle karşı karşıya. Bu yönetim faaliyetinin tarihi gelişimi, bu güne kadar değişik yaklaşımları, yönetim faaliyetlerinin evrelerini ve bunlarla ilgili uygulamalar, yaşanan deneyimler konusunda katılımcılarla bilgi paylaşacağız. Yönetim sağlık gibidir. Eğer iyi yönetiyorsanız hiçbir şey hissetmezsiniz. Her şey iyi gidiyordur. Ama sağlığını kaybetmişinizde sorunlar başlar. Sorunlar karsızlığa dönüşür. Dolayısıyla işletmeler hayati tehlikeyle karşı karşıya

kalabilir, var olup yok olma durumuna düşebilir"

258 kişinin katıldığı İletişim eğitimi ise 13-14 Şubat tarihleri arasında gerçekleşti. İş Dünyası Kayıtsız Kalmıyor Projesi İletişim Eğitimi'ne Isparta Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Üyesi ve Isparta Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Şevket Karahan, Isparta Ticaret ve Sanayi Odası yöneticileri, Isparta ilinde faaliyet gösteren işverenler, çalışanlar, Süleyman Demirel Üniversitesi öğrencileri ve basın mensupları katıldı. Katılımcılara verilen eğitimde çalışanların ve yöneticilerin birbirleriyle iletişimlerini geliştirerek iş verimlerinin artması, kurum kültürünün içselleştirilmesi, iletişim hatalarının nedenlerini anlamak; etkin dinlemenin önemini kavratmak, iş ve sosyal yaşam içinde var olmak, empati kurabilme gibi konular işlendi.

İki gün süren Sosyal Güvenlik Mevzuatı Eğitimi 20-21 Şubat tarihlerinde yapıldı. Düzenlenen eğitim programında katılımcılara işveren ve çalışanların hukuka uygun, etkili ve verimli çalışmalarına yardımcı olmak amacıyla sosyal gü-

venlik mevzuatı konularını içeren eğitimler verildi. Ayın son eğitimi olan İş Hukuku Eğitimi, 27-28 Şubat tarihleri arasında gerçekleşip 306 kişinin eğitimlerinin tamamlanmasının ardından son buldu. Katılımcılara işverenlerin ve/veya onların temsilcilerinin iş mevzuatı hakkında bilgilendirilmesi, işçi-işveren ilişkisinin düzenlenmesinde uyulması gerekli kuralların verilmesi, işveren açısından pratiğe yönelik püf noktalarına dikkat çekilmesi gibi konularda eğitim veren Burhan Özdemir: "Sosyal risk adını verdiğimiz risklerin ortaya çıkması halinde insanlara sosyal güvenlik sağlanması sosyal güvenlik sistemi sayesinde olmaktadır. Çalışan kişinin iş kazasına veya meslek hastalığına maruz kalması bir sosyal risktir. Yaşlanmak da bir sosyal risktir. İşte bu durumlarda gerek iş kazası ve meslek hastalığına maruz kalan kişiye geçici iş göremez ödeneği, ayrıca tedavi imkanı sağlanması, sürekli iş göremezlik geliri gibi imkanların sağlanması sosyal güvenlik sistemi sayesinde olmaktadır" dedi.

SDÜ Öğrencileri Türkiye Bisiklet Şampiyonası'nda

SDÜ Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri, 3-5 Şubat 2017 tarihleri arasında Alanya'da düzenlenen "Türkiye Şampiyonası I. Etap Puanlı Yol Yarışları"na katıldı.

Yarışmaya Spor Bilimleri Fakültesi Bisiklet Eğitmeni Ömer Cumhuri Boyraz antrenörlüğünde hazırlanan öğrenciler, üniversitemizi başarıyla temsil etti. Üç gün süren müsabakaların 124 km'lik yol yarışının Elit Erkekler Kategorisi'nde Yunus Emre Yılmaz üçüncü; Oğuzhan Tiryaki de 63 km'lik yarışta ve 40 km'lik kriterium yarışlarının Elit Erkekler Kategorisinde dördüncü oldu. 60 km'lik Elit Bayanlar Yol Yarışında sprint finishine kalan İrem Ceren Akan ikincilik, Yasemin Can 60 km'lik Genç Bayanlar Yol Yarışında üçüncülük, Ayşe Çakır ise 26 km'lik Elit Bayanlar Kriterium Yarışında dördüncülük elde etti. Emre Yavuz da İstanbul'da düzenlenen Kaçkar Bisiklet Dağ Bisikleti Kıış Antrenman Yarışlarından birincilikle döndü.

İbişin Rüyasından tiyatro severlere keyifli anlar

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Antalya Devlet Tiyatrosu bünyesinde sahnelenen "İbişin Rüyası" adlı oyun Süleyman Demirel Üniversitesi Prof. Dr. M. Lütfü Çakmakçı Kültür Merkezi'nde tiyatro severler ile buluştu. Sabri Özmener'in yönettiği Tarık Buğra'nın aynı adlı romanından uyarlanan oyun kültür merkezi salonunda boş yer bırakmadı. İzleyiciyi çok iyi bir üsluba ve tiyatroya sahibi olan çirkin fakat başarılı, aynı zamanda hırslı Nahit Bey ile, güzeller güzeli Kantocu Hatice'nin hikayesinin içine sürükledi. Aşkta korkan Hatice'nin gelgitleri arasında ve Hatice'yi görünce donakalan Nahit Bey'in muhteşem oyunculuğunu izleyen tiyatro severler salondan mutlu bir şekilde ayrıldı.

SDÜ Snow Fest ile kışın tadını çıkardı

Snow Fest, Türkiye'nin önemli kayak merkezlerinden biri olan Davraz Kayak Merkezi'nde Süleyman Demirel Üniversitesi Rektörlüğü tarafından organize edildi. Organizasyon öğrencilerin, idari ve akademik kadronun katılımıyla renkli görüntülere sahne oldu. Festivalde snowboard ve kayak hizmetlerinin yanı sıra Dj performansı ve mini konserler sergilendi. Yarı yıl tatilinden sonra stresi karın içinde atan SDÜ'lüler eğlencenin keyfini müthiş performansı ile DJ Lütfi Başyigit'in eşliğinde çıkardı. Kayak merkezinde oyunlar oynandı, kazananlara ödülleri dağıtıldı ve kardan adamlar yapıldı.

Karış öğrencilerle buluştu

Pağuk Kulübünün düzenlediği beden dili ve diksiyon söyleşi TRT Haber Spikeri Tijen Karış'ın katılımları ile birlikte büyük bir ilgi gördü. Söyleşi Prf. Dr. M. Lütfü Çakmakçı Kültür Merkezi'nde 28 Şubat saat 13:30'da başlayarak sağlıklı iletişim üzerine dikkat edilmesi gereken her ayrıntıya değinilerek devam etti. Yoğun ilgi gören söyleşi, salonu meraklıları ile doldururken bir çok SDÜ'lü ise bahçeye ve sınıflara yansıtılan görüntüler ile söyleşiyi dinleme fırsatı buldu.

Karış seminerde nelerden bahsetti?

Topluluk önünde sesin titremesi veya gür çıkmaması, akıldan geçenlerin istenilen şekilde ifade edilememesi, elinizi kolunuzu nereye koyacağınızı bilememesi, nasıl durmanız gerektiğini şaşırma, konuştuğunuz kişinin ilgisini uyanık tutamama gibi iletişim esnasında zorlanılan ve doğru bilinen yanlışlara dair her şeye değinildi.

“Sağlıklı bilgi sağlıklı kaynaklardan edinilebilir”

“Sosyal Medyada Bilgi Kirliliği ve Önleyici Yaklaşımlar” konulu söyleşi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mustafa Zihni Tunca'nın katılımıyla SDÜ Yeniler Kulübü tarafından gerçekleştirildi.

İBF Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen söyleşide günlük yaşamımızda önemli bir yere sahip olan sosyal medyanın gücü ve güvenilirliğini üzerine konuşan Prof. Dr. Tunca ile konu üzerine bir röportaj gerçekleştirdik.

İnternet kullanım alışkanlıklarının dijital gazeteciliğe ne gibi etkileri olmuştur?

İnternet kullanım alışkanlıkları son 20 yıl içinde önemli değişim göstermiştir. İlk dönemlerde bireyler elektronik habercilik konusunda temel, tek yönlü iletişimle yetinmiş, takip eden dönemlerde ise sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla daha mobil, daha hızlı tüketilebilecek formatlarda güncel haberlere ulaşmayı arzulamıştır. En güncel haberleri en yakın haliyle sunan haber siteleri öncelikli tercihler arasında yer alıyor. Bu bağlamda haber kaynağının mutlaka köklü bir gazete olması gerekiyor. Saydığım temel özellikleri bir arada ve ücretsiz sunan haber kaynakları özellikle ön plana çıkıyor. Ayrıca pek çok okuyucu haberlere yorum yazmayı ve ilgili yorumları takip etmeyi, ilgisini çeken haberleri sosyal ağlarda paylaşmayı tercih ediyor. O yüzden de elektronik gazetecilik açısından sosyal habercilik boyutu ön plana çıkmış durumda.

Dijital ortamlardaki haberciliğin etkilerine bakacak olursak sizce bizim için yararlı mı zararlı mı? Dijital ortamlardan sağlıklı bilgiler edinebilir miyiz?

Dezenformasyon olarak adlandırdığımız zarar vermeyi amaçlayan içerikler sadece sosyal ağlarda değil görsel ve yazılı basında da karşımıza çıkabiliyor. Bu bağlamda düşündüğümüzde dijital ortamın tek farkı zararlı içeriğin yayılmasını hızlandırması olarak düşünülebilir. Sağlıklı bilgi sağlıklı kaynaklardan edinilebilir. Sağlıklı kaynak nedir diye sorarsanız öncelikle birincil kaynaklar, yani haberin orijinal kaynağı, ardından ise saygınlığı kabul görmüş ikincil

kaynaklar geliyor. Bireylerin dezenformasyon sunan dijital bilgi kaynaklarına yönelmelerinin en önemli sebebi birincil ya da güvenilir ikincil kaynaklardan zamanında tatmin edici bilgilerin sunulmamasıdır. Güvenilir kaynakların sunduğu bilgi ve haberlerde sehven ortaya çıkabilecek tipografik hataları bir kenara bırakırsak zamanında sunacakları tatmin edici içerik sayesinde bireylerin kendilerini yanlış yönlendirecek kaynaklara yönelmesinin önüne geçilebilir.

Dijitalleşme kavramı üzerine yoğunlaştığınızı biliyoruz. Bu kavramdan biraz bahsedebilir misiniz?

Dijitalleşme İnternet olmak üzere bilgi ve iletişim teknolojilerindeki hızlı gelişim sürecinin bir kazanımı olarak hayatı kolaylaştıran elektronik sistemlerin yaygınlaşması ve bu sistemlerin toplumun değişik kesimleri tarafından benimsenmesi sonucu yaşam dinamiklerimizi radikal olarak etkileyen teknolojik dönüşüm süreci olarak adlandırabiliriz. Günümüzde neredeyse her türlü işlem tüm dünyayı çepeçevre saran ağlar üzerinde gerçekleşiyor. Son bilgi ve iletişim teknolojilerinin hayatımızı çepeçevre kuşatması sonucu yaşam standartlarımızın artmasını yani sıra teknolojik kolaylıkların beraberinde bir dizi sorunu da getirdi. Bu sorunların başında İnternet bağımlılığı gibi davranışsal bozukluklar, hareketsizlik sebebiyle yaşanan obezite, cep telefonu vb. cihazları yoğun kullanım sonrası bileklerde ve omurgada ortaya çıkan deformasyon ve zihinsel tembellek gibi beden ve ruh sağlığını olumsuz etkileyen ciddi sıkıntılar geliyor. Bununla birlikte, dijitalleşme sürecinin hayatımızı kolaylaştırması sonucu haberleşme ve iletişim konusunda da daha ucuza daha hızlı iletişim beklentileri de en üst düzeye ulaşmış durumda.

O yüzden de en güncel haberleri en hızlı şekilde alma beklentisi ile kolaylıkla yanlış kaynaklardan dezenformasyona maruz kalabilme riski de artmış oldu. Özellikle kriz dönemlerinde oluşan bilgi kirliliği toplumu provoke edici etkilere sahip olabilme riski sebebiyle önemli bir tehlike arz ediyor.

İnternet haberciliğinde eksik bilgi ve yanlış görsel kullanımının yaygın olduğunu aşikar. Yayın kuruluşlarının bu yola başvurmaları yerel basını nasıl etkiliyor?

İnternet gazeteciliğinde reklam geliri oldukça önemli. O yüzden de okuyucunun ilgilini çekebilecek olan reklam sayısını üst düzeyde tutmak isteyen online gazeteler zaman zaman site içinde daha fazla sayfaya tıklaması için abartılı manşetlerle sunulan aslında hiçbir haber değeri olmayan içerikler de okuyucuların içerik kalitesine olan güvenini sarsıyor. Bunun sonucunda okuyucular alternatif haber kaynaklarına yönelmeler başlıyorlar. Bu kaynakların da güvenilir haberler sunmaması durumunda okuyucu bilgi kirliliğine maruz kalabiliyor. Oysa ki yerel basının taşıdığı misyon düşünüldüğünde daha çok okuyucuya ulaşabilmesi için sosyal medya ve İnternet gazeteciliğini oldukça önemli. Sadece bölgenin sesi olmakla kalmayıp memleketini gurbetten takip etmek isteyen hemşehrilerine hizmet sunan yerel gazeteler için online reklamların önemli bir gelir kaynağı olduğu düşünüldüğünde eksik ya da yanlış haberlerle daha fazla tıklanma çabaları uzun vadede o kuruluşun güvenilirliğini zedeleyebilir. Gerektiğinde uzmanlara danışarak oluşturulacak olan bir online reklam politikası daha kapsamlı bir online popülasyona ulaşılabilir, ve yerel işletmeler ve yerelle ulaşmak isteyen diğer kurum ve kuruluşlar yerel gazeteler üzerinden pazarlama ve ta-

nıtım faaliyetlerini rahatlıkla gerçekleştirebilecektir.

Konferansta Facebook üzerinden paylaşılan 'kesin bilgi yoyalım' gibi kopyala yapıştır paylaşımlarından bahsettiniz. Bu paylaşımlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Facebook ve diğer sosyal ağlarda yapılan paylaşımlarda ısrarla dini, vicdani ya da diğer değerler ön plana çıkartılarak daha fazla kişi tarafından paylaşılması isteniyorsa, 'kesin bilgi yoyalım' gibi ifadelerle ya da bir uzmanın izni olmadan onun ismi ile kitleler kandırmaya çalışılıyorsa bu tuzağa düşüp dezenformasyonun yayılmasına alet olmadan önce mutlaka bu bilgilerin doğruluğunun araştırılması gerekiyor. Aksi takdirde sadece online veri kirliliğine sebep olup İnternet'in yavaşlaması gibi zararlar vermekle kalmayıp insanların yanlış bilgilenmesine sebep olup kin ve nefret duygularını körükleyerek provokatif anlamda kutuplaşma ve çatışmalara bile sebep olunabiliyor. O yüzden doğruluğundan kesinlikle emin olmadığımız hiçbir şeyi sosyal ağlarda paylaşmamamız gerekiyor.

Oluşan bilgi kirliliğinden kurtulmak için ne yapmamız gerekiyor? Bunun kesin bir çözümü var mı? Sosyal ortamlarda oluşan kitleyi nasıl doğru yere yönlendirebiliriz?

Bilgi kirliliği tamamen önlenemez, ancak azaltmanın en kolay yolu bu bilgi kirliliğine alet olmamak, yani gereksiz bilgileri sosyal ağlarda paylaşmamak. Yukarıda dediğim gibi, paylaşmamız gereken bir bilgi ise de kesinlikle doğruluğundan emin olmalıyız. Ayrıca bilgi kirliliğine farkında olmadan alet olan tanıdıklarımızı uyarmalı, kötü niyetle bu kirliliğe sebep olanları şikayet etmeli ve bu gibi paylaşımların yapıldığı gruplardan uzak durmalıyız. Uzun vadede ise en köklü çözüm ilk ve orta dereceli okullar başta olmak üzere eğitim sisteminde 'Etkin sosyal medya kullanımı' dersinin müfredata alınması. ♦**Haber: Cem Göçmen**

Prof. Dr. M. Zihni TUNCA

Öğrencilere siber güvenlik konferansı

Hackatolia isimli konferans, 24 Şubat Cuma günü Bilgisayar Mühendisliği Bölümü öğrencilerinin oluşturduğu Siber Güvenlik Topluluğu tarafından Mühendislik Fakültesi'nde gerçekleştirildi.

Konferans süresince ülkemizde ileri düzeyde açıklık bulunan siber güvenlik konusunda öğrenciler bilgilendirildi. Amaçlarının hacking kavramı üzerinde katılımcıların soru işaretlerini gidermek olduğunu açıklayan Siber Güvenlik Topluluğu üyeleri, bu alanda farkındalık yaratmak istediklerini belirtti. Konferansta ağ güvenliği ve saldırı-

ları, saldırı senaryolarında alınabilecek önlemler konuşuldu. Bilgisayar Mühendisliği'nin düzenlediği konferansta öğrenciler, siber güvenliğe karşı olan ilgilerinin arttığını belirttiler. Açılış konuşmasını gerçekleştiren topluluk başkanı Ali Topal, siber güvenlik alanında ülkemizin yetersiz olduğunu, aynı zamanda istihdamın yeterli düzeyde olduğunu belirterek

katılımcıları gönüllü olmaya davet etti. Ayrıca Topal “Çalıştığımız alanda kendisini ciddi anlamda geliştirmek ve ilerlemek isteyen arkadaşlarımıza bu yolda bir basamak olabilirsek ne mutlu bize.” söyledi. Topluluk başkanının ardından kürsüye çıkan Bilgisayar Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Tuncay Yiğit konuşmasında konferansın verimli olacağını belirterek konunun önemine vurgu yaptı: “Hepinizin bildiği üzere ülkemizde artık siber alanda ciddi yatırımlar yapılıyor. Gelişen dünyada bilginin artmasıyla doğru orantılı olarak bilgi güvenliğinin de önemi aşikardır ve aynı zamanda kurumların bilgi güvenliği uzmanlarına yönelik iş imkanları daha da artmakta olup ülkemizde de siber ordu her geçen gün genişletilmektedir.” Bu konuşmanın ardından yeni bir

yüksek lisans programının açılacağına müjdeleyen Yiğit, “Bu konulara vakıf olup ülkemizin siber güvenlik alanındaki ihtiyaçlarına cevap verebilmek için bölümümüzde bilgi güvenliğine yönelik projeler yürütmekteyiz. Bu dönem itibarıyla öğrencilerimizin konuyla alakalı bilgilenmeleri ve mevcut istihdamda cevap verebilmeleri için lisans programında bilgi güvenliği adlı dersi açtık. Aynı zamanda Uzaktan Eğitim Siber

Güvenlik Yüksek Lisans programı içinde başvurumuzu yaptık.” dedi. Bölüm başkanının akabinde ağ güvenliği ve saldırıları konuşmasını Besim Altınok yaparken saldırı senaryoları ve alınabilecek önlemler konuşmasını ise Battal Faik Aktaş gerçekleştirdi.

Antiokheia'mız Aziz Paulus ile yükseliyor

Antiokheia'nın tanınmasında ve gelişmesinde önemli rol oynayan Aziz Paulus'un yaşamına dair birçok detayı Fen Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mehmet Özhanlı ile yaptığımız röportajda öğreniyoruz.

Pisidia Antiokheia'sı denilince akla ilk gelen önemli karakterlerden bir tanesi Aziz Paulus'tur. Peki, kentin özdeşleştiği kişi neden o? Çünkü Antiokheia, Hıristiyanlıkla birlikte, St. Paul'dan dolayı hac merkezi ilan ediliyor ve Hıristiyanlık dünyasının en önemli kentlerinden bir tanesi olarak kabul ediliyor.

Biliyorsunuz, Hz. İsa'nın 12 tane havarisi vardı ve Aziz Paulus İsa'nın havarisi değildi. Tarsuslu, Yahudi bir ailenin soyundan geliyordu ve bir Roma vatandaşı idi. Roma vatandaşı olması çok önemli; çünkü o dönemde Roma vatandaşı olunmuyor, doğuluyor. Ailesi oldukça zengin olduğu için iyi bir eğitim almış ve Yahudi dinine oldukça hâkim. Başına bazı olaylar gelmeden önce Hz. İsa'ya karşı çıkıyor, Hz. İsa'nın savunduğu tezlerin doğru olmadığını söylüyor.

Hz. İsa öldükten sonra, 12 havarisi Hıristiyanlığı yaymaya devam ediyor. Ve Aziz Paulus bir gün Şam'a doğru yolculuk yaparken, yanındakilerin göremediği nur ile gözleri görmemeye başlıyor. Hz. İsa'nın suretini görmesi, sesini duyması ve gözlerinin tanrısal mucizeyle açılmasının ardından, yaşadığı olayı "Hz. İsa'nın getirdiği dini kendisinden yaymasını istemesi" olarak yorumluyor. Bu olaydan sonra Hz. İsa'ya iman ediyor. Ardından Hz. İsa'nın havarileri ile buluşup Hıristiyanlığı yaymak için büyük bir çabaya giriyor. Aslında bütün Hıristiyanlık dinini "O" yaymış desek çok da abartmış olmayız.

Hıristiyanlığı kabul ettikten sonra, Hz. İsa'nın havarilerinden biri olan Barnabas ile seyahatlere çıkmaya karar veriyor. O dönemdeki kehanetler şöyle; eğer bir eyaletin valisi Hıristiyan yapılırsa orada yaşayan halkın çoğu Hıristiyan olacaktır. Bu düşünceden sonra Barnabas ile birlikte gemiyle Kıbrıs'ta bulunan Baf (Paphos'a) Eyaleti'ndeki valiye gidiyorlar. Valiye misafir olup Hıristiyanlıktan bahsediyorlar ve vali Anti-

okheialı Sergius Paulus anlatılanlara inanıyor. Sonrasında Paulus, kendi doğduğu yer olan Pisidia Antiokheia'sından bahsediyor. "Benim yaşadığım yerde de tek tanrı inancına sahip olan halklar var". (Hellenistik Dönem'de Antiokheia kurulduğunda Seleukos Krallığı buraya bir grup Yahudi aile yerleştiriyor ve yüzyıllardır varlıklarını devam ettiriyorlar). Validen bu bilgileri alan St. Paul ve Barnabas, M.S. 46-58 yılları arasında ilk önce gemi ile Antalya limanındaki Perge Antik Kenti'ne uğrayıp, Aksu vadisinden yürüyerek Antiokheia'ya geçiyorlar. Tabi Perge'de de konuşmalar yapıyor, halkı Hıristiyanlığa davet ediyor ama Antiokheia

kadar başarılı olamıyor.

Şehre geldikten sonra bir ay kadar Yahudi ailelere misafir oluyorlar. Bu esnada çok iyi bir çadır dokuyucu olan St. Paul mesleğine burada da devam ediyor.

Buradan sonrasını İncil'in Mektuplar bölümünden devam edelim, St. Paul kendisi anlatıyor: "Bir Şabat günü (Yahudilerin kutsal günü-cumartesi) Yahudilerin ibadet hanesi sinagoga gittik. Haham çıkarak cemaate bir hutbe verdi." Haham konuştuğundan sonra Aziz Paulus ve arkadaşına dönerek, "sayın misafirler sizin de söylemek istediğiniz bir şey var mı?" diye sorunca; St. Paul kürsüye çıkıyor. Bu arada kendisinin çok iyi bir retorik, yani çok iyi bir konuşmacı olduğu söyleniyor. Hz. İsa'nın dininden, ahlaktan, tanrıdan, toplumsal yaşamdan bahsediyor. Ama kendisi de Yahudi kökenli olduğu için herkes onun Yahudi dininden bahsettiğini düşünüyor. Yahudiler çok fazla etkileniyorlar ve O'nu bırakmıyorlar. Kentte kaldığı sürelerde konuşmalarına devam ediyor ve daha sonra Tarsus'a geçiyor.

Azize Tekla

Aziz Paulus'la ilgili olarak anlatılan hikâyelerden bir tanesi de İkonya'ya (Konya) gittiğinde, kadınlara İsa'nın sevgilisi olmakla ilgili, bakire kalınarak kirlenilmeyeceğini, Tanrı'ya kendilerini böyle adayabileceklerini, İsa'ya ancak bu şekilde layık olabileceklerini vaazını veriyor. O'nu dinleyenler arasında, zengin bir ailenin çocuğu ve nişanlı olan Tekla da var. Tekla dinlediklerinden etkilenip nişanı atıyor ve Hıristiyan olmaya karar veriyor. St. Paul Antiokheia'ya ikinci

defa geldiğinde haberini alıyor ve izleyicisi olmak için ailesini terk edip buraya geliyor. Bir gün, kentin ana caddelerinden biri olan Decumanus'ta yürürken Roma vatandaşı Aleksandros ile arasında bir husumet geçiyor. Tekla adamı itince elbiseleri yırtılıyor ve bu yüzünden Tekla'yı kent meclisine şikâyet ediyor. Kent meclisi, dönemin de Hıristiyanlara olan tepkisi ile, Antiokheia'nın tiyatrosunda çırılçıplak aslanların önüne atılması kararını alıyor. Hükme tanıklık edecek halk tiyatroya toplanıyor ve aslanlar Tekla'yı parçalamak üzere salınıyor. Hıristiyanlık ikonografisinde, Tanrı'nın seçilmiş kulu olma ayrıcalığı ile Azize olan Tekla, aslanların ayaklarının altına yalması ile mucizesini gerçekleştiriyor. Bundan sonra da, St. Paul'un izleyiciliğini yapıyor ve Mersin'e giderek Hıristiyanlığı yaymak için kendini adıyor.

Roma'yı yakan ateş Aziz Paulus'un ölümüne sebep oluyor

St. Paul, iki defa daha Antiokheia'ya geliyor. İlk iki gelişinde Yahudiler onun başka bir dinden bahsettiğini anlamıyorlar. İnsanları çok fazla etkileyen birisi olduğu için bu süre zarfında kendisine bir cemaat oluşturduğunu görüyoruz. Ancak üçüncü ziyaretinde Yahudi papazlar birden Paulus'un başka bir dinden bahsettiğini anlıyorlar. Bunun üzerine kentten kovuluyor. Hatta Mektuplar Bölümü'nde şahırdan çıkarken oradaki halka bakarak peşalarını silkelediğini belirtiliyor. Antiokheia'dan kovulduktan sonra yine birçok şehir geziyor ve sonunda memleketi Tarsus'a dönüyor. MS.66 yılın-

Antiokheia Kazı Ekibi

da, Yahudiler oradaki Romalı askerleri kızkırtarak St. Paul'u tutuklatıyorlar. Ama kendisi Roma vatandaşı olduğu için haklarını çok iyi biliyor ve "beni sadece imparator yargılayabilir" diyor. Hal böyle olunca Tarsus'ta yargılanmayıp Roma'ya götürülüyor. Aziz Paulus'un talihsizliği ise o dönemde Roma'nın başında İmparator

Nero'nun olması. Şu Roma'yı yakıtı diye sanılan imparator (Roma'da, bir evden başlayarak birbirine bitişik ve çok katlı olan evler yangının rüzgârla yayılmasına sebep oldu ve Roma'nın büyük bir kısmı yandı). Aslında Roma'yı Nero yakmıyor. Yine de bir günah keçisi lazım; Nero yangının sebebi olarak Hıristiyanları suçluyor. O sırada 30 bin Hıristiyan öldürülüyor. Bu Hıristiyanların içinde ne yazık ki İsa'nın en güçlü havarilerinden birisi Aziz Peter ve Aziz Paulus da var.

Antiokheia'yı Hıristiyanlık dünyasına kazandıran isim St. Paul

St. Paul öldükten yaklaşık 250 yıl sonra, 311'de, İmparator Konstantin Hıristiyanlığı serbest kılıyor. Artık kimse Hıristiyanların ibadet etmesine karışmayacak, Roma İmparatorluğu içerisinde din serbestçe dolaşacaktı. Büyük imparatorluk rüyasını gerçekleştirmek için siyasi birlik ve dini birliğin sağlanması gerektiğini bilen Konstantin, Hıristiyanlığı kendi tekeline alabilmek için İznik'te 325'te bir konsül topluyor. Bu konsül Hıristiyanlık için oldukça önemli çünkü, Hıristiyanların yaşam tarzı oluşturuluyor; Hıristiyanlar nasıl giyinecek, nasıl traş olacak, sünnet olacaklar mı olmayacaklar mı, gibi tartışmalar yapılıyor. Konsülde bizi ilgilendiren taraf şu; Hz. İsa'nın, 12 havarisinin, Hz. Meryem'in ve St. Paul'un vaaz verdiği yerler hac merkezi ilan ediliyor. İşte bizim Antiokheia şehrimiz de burada devreye giriyor. Aziz Paulus'un şehre üç defa gelip vaaz vermesi kentin hac merkezi olarak kabul edilmesini sağlıyor.

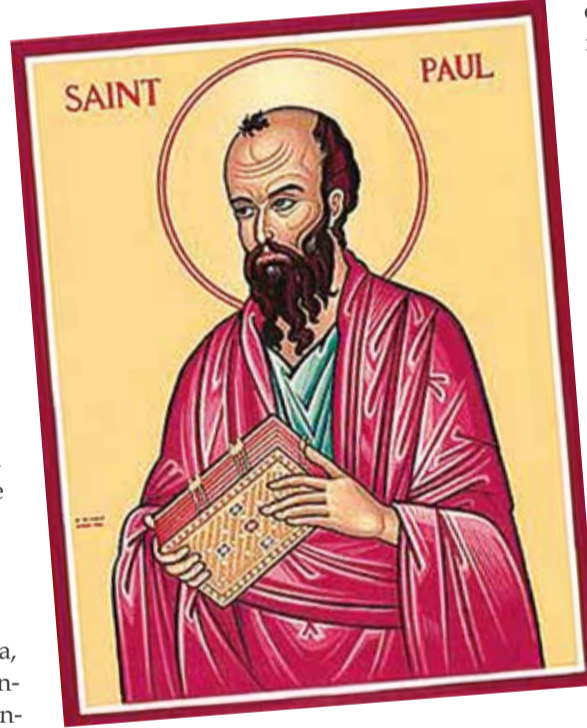
325 yılından sonra, Aziz Paulus'un ilk vazasını verdiği sinagogun üzerine bazilika planlı kilise yapılıyor. Yeni bir din için yeni bir yapılmaya gidiliyor çünkü, İznik'teki konsülde Roma'nın paganist inançlarla ilgili örgeleri günahkâr olarak kabul ediliyor. Bir tek ada-

merkez olan Antiokheia, artık büyük bir Hıristiyan kenti olarak da, toplanan konsüllerde kendine bağlı çevre kentlerin metropoliti sıfatıyla söz sahibi oluyor. MS.4. yüzyıl başlarında kurulan Hıristiyan Pisidia eyaletinin eyalet valisi ve piskoposlarına ev sahipliği yapmaya başlıyor. Hıristiyanlık artık özgürce yaşanunca İncil'in Mektupları bölümünde Aziz Paulus'un Antiokheia ve diğer şehirlere yazdığı mektupları görüyoruz. Yani Pisidia Antiokheia'sı resmen Hıristiyanlık dininde biliniyor ve kabul ediliyor. Kentimiz için bu durum oldukça önemli.

Aziz Paulus hikayesinin arkeolojik boyutu

Antiokheia'da bazilika planlı büyük bir kilisenin varlığından söz etmiştik. Ama kilise temel düzeyde korunmuş. Hemen kilisenin kuzeybatı köşesinde apsisli küçük bir yapı var. Bu yapının vaftiz havuzu olduğunu düşünüyoruz. Buranın bizim için önemli olmasının sebebi Anadolu'da Erken Hıristiyanlık Dönemi'nin vaftizhanelerinden çok azı günümüze ulaşmış. Bugün bir kiliseye gittiğinizde, küçük bir vaftiz çanağı içinde su vardır ve bebekler burada vaftiz edilir. Erken dönem mimari yapılanmasında bu kadar büyük vaftizhanelerin yapılması, Hıristiyanlığın yeni yayılması ve inananların ilerlemiş yaşlarında vaftiz olması. İnananları vaftiz etmek için suya daldırmak gerekiyor. Hal böyle olunca daha büyük vaftizhaneler yapılıyor. Diğer önemli durum ise, Aziz Paulus'un Perge'den başlayıp Aksu'dan geçerek İkonya (Konya)'ya gittiği yol. Bu yolun önemi; Antiokheia'ya hacı olmak için gelenlerin St. Paul'un geçtiği bu yolları izlemeleri. Dini cemaatler, St. Paul'un yaşadığı eziyeti hissetmek için Antalya'dan yola çıkarak Antiokheia'ya yürüyerek geliyorlar. Yürüme parkurları oluşturularak etaplara bölünen bu yolun üzerine inşa edilecek konaklama tesisleri, dini turizmi oldukça canlandıracağı gibi ilimiz turizmine katkılar sağlayacağına da hiç kuşum yoktur.

◆ Haber: Cem Göçmen

let işlerinin görülmüş olduğu binaları hukuktan dolayı temiz görüyorlar. Bundan dolayı kilise mimarisini bazilikadan alıyorlar. Antiokheia'da St. Paul Kilisesi olarak bilinen yapı da hac merkezi olarak ilan ediliyor. Anadolu'nun Erken Dönem Hıristiyan mimarisindeki en büyük kiliselerinden birisi burası. Kilisenin tabanına mozaik döşenmiş ve buraya Hıristiyanlar için bazı önemli isimler yazılmış, Ortodoks Mezhebinin kurucusu olan Optimus gibi. Aynı zamanda bu adam Yalvaçlı, yani Antiokheialı. Mozaiklerde Optimus'un isminin geçmesi bize şunu gösteriyor; kentin önemli bir yer olması sadece Aziz Paulus'tan dolayı değil, aynı zamanda Ortodoks mezhebinin kurucusunun da bu şehirde yaşamış olması. Bu dönemde siyasal ve yönetsel

St. Paul Kilisesi

KAMPÜS
Doğu Batı

Yıl: 2 Sayı: 12
Mart 2017

Süleyman Demirel Üniversitesi
İletişim Fakültesi
Uygulama Gazetesi

SDÜ İletişim Fakültesi Adına Sahibi
Prof. Dr. Ramazan Erdem

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Arş. Gör. Resul Taşan

İçerik Editörü
Arş. Gör. Hasan Rençber

Sayfa Editörü
Durmuş Ali Gürtoklu

Sayfa Sorumluları
Cem Göçmen
Hale Kira

Muhabirler
Mehmet Akdağ
Namık Emre Albaş
Seda Güray
Tülay Gündüz

İletişim
SDÜ İletişim Fakültesi Çünür / Isparta
Telefon: 0 (246) 211 83 60
e-posta: kampsudogubati@gmail.com

Basım Yeri
Hamdioğulları İç Dış Ticaret A.Ş.
Adres: Aşağı Öveçler Mh.
1332 Sok. 5/8 Çankaya / ANKARA
Telefon: 0 (312) 472 02 18

Kampüs Doğu Batı Gazetesi aylık süreli bir yerel yayındır.

“SDÜ’de çok çocuklu akademisyenler daha mutlu”

Araştırmacı Mehtap Öztürk, “Çift Kariyerli Eşlerin Çalışma Yaşamı ve İşyeri Mutluluğu Üzerine Bir Araştırma” isimli tezi ile SDÜ’lü akademisyen çiftlerin profilini inceledi. Biz de Kampüs Doğu Batı olarak çalışmanın öne çıkan yönlerini Öztürk’e sorduk.

Çift kariyerli eşler kavramı nedir?

“Çift kariyerli eşler,” ilk olarak 1969 yılında Avrupalı akademisyen bir çift olan Rhona ve Robert Rapoport tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Bu kavram her iki eşin de belli bir ücret karşılığı çalışma hayatında yer alıp, kendi kariyer hedeflerinin peşinden koşması anlamına gelmektedir. Çiftler hem ekonomik hem de kariyer basamaklarında ilerlemek için çalışırlar.

İşyeri mutluluğu kavramı Nedir?

Mutluluk kavramı psikolojik olarak iyi olma halidir. Bireyin yaşamına dair olumlu düşünce ve duygularının miktarca üstünlüğünü ifade etmektedir. İşyeri mutluluğu ise: çalışma yaşamında psikolojik olarak olumlu düşünce ve duyguların pozitif halini yansıtmaktadır. Yapılan araştırmalara göre, işten ve evlilikten duyulan tatmin mutluluğun iki temel kaynağını oluşturmaktadır.

SDÜ’de çalışan çift kariyerli eşlerin profilleri nasıl?
Akademik ünvanları,
%10,7 Prof.Dr
%14,3 Doç.Dr
%14,3 Yrd.Doç.Dr
%11,9 Arş.Gör
%18,4 Öğrt.Gör
%6,1 Okutman
%7 Uzman

çağını düşünen akademisyen bayanlar erkeklerden daha fazla yol katetmek zorunda olduklarını bilmekteler. Bu yüzden birden fazla çocuğa sahip olmak istemezler, başka nedenlerle de birden fazla çocuk yapmak istemezler.

Burjuvaya özenirler, güvenilir bakıcı bulamayacaklarını düşündükleri için çocuk düşünmezler çocuklarına iyi bir eğitim vermek isterler, özel okula göndermek isterler. Maliyetten dolayı birden fazla çocuk istemezler ya da çocuksuz bir yaşam düşünürler.

“Kadınlar hem daha yoğun, hem de daha başarılı”

SDÜ’lü akademisyen eşlerine göre ise, birden fazla çocuğa sahip olan çift kariyerli eşler, işyerinde daha mutludur. Dolayısıyla kariyerlerine olumlu yansıyacak bir etkiye sahiptir. Çocukların bu yaşamda var olması, çocuk sahibi olmanın hem erkeğin hem de kadının kariyeri-

ni engellediği düşünülse de çalışma yaşamına pozitif bir katkı sağlamaktadır. Literatüre göre, kadın akademisyenler iş yaşamında cinsiyetin nötr bir faktör olduğuna düşünse de akademik kariyerde erkekler daha avantajlıdır. Fakat SDÜ’lü çift kariyerli akademisyen eşlere göre kadınların; eş, anne, ev hanımı ve çalışan gibi dört farklı rolü omuzlarında taşıırken erkeklerle göre daha başarılı oldukları ve çok sayıda yayın yaptıkları belirlenmiştir. Her yere yetişmeye çalışan kadın çocuk da yaparım kariyer de sözünü doğrular şekilde hareket etmektedir. Kadınlar ulusal ve uluslar arası makale, bildiri, proje ve uluslar arası kitap yayınlamakta erkeklerden ortalama olarak yüksektir ve başarılı olduklarını kanıtlamaktadırlar.

Çalışmanızda sizi şaşırtan bulgulara ulaştınız mı?

Evet; SDÜ’lü çift kariyerli akademisyen eşlerde, kadınlar işyerinde mutluydu uluslar arası makale yazma konusunda daha başarılıdır. Erkekler ise evde mutluydu uluslar arası makale yazma alanında daha başarılıdır. Kadınlar ve erkekler arasında mekana bağlı olarak yayınlamak farklılık göstermektedir. Bu şaşırtıcı bir bulgudur.

Araştırmacı Mehtap Öztürk

Araştırmanın yöntemi nedir? Çalışma hangi tarihler arasında yapılmıştır?

Araştırma Kasım 2015-Ocak 2016 tarihleri arasında SDÜ’lü çift kariyerli akademisyen eşlere anket olarak uygulanmıştır. 244 akademisyen kartopu örneklem alınarak, tek tek öğretim elemanları ziyaret edilerek gerçekleştirilmiştir. Akademisyen eşlerin isim listesi, kartopu örneklem yöntemiyle akademisyenlere tek tek sorularak oluşturulmuştur. 31 sorudan oluşan anket soruları çift kariyerli akademisyen eşler tespit edildikten sonra işyerindeki çalışma ortamlarına ulaşılarak, gönüllük esasında ce-

vaflanması istenmiştir.

Çalışma süresince karşılaştığınız başlıca zorluk neydi?

Akademisyenlerin yoğun olmalarından dolayı onlara ulaşmak zorlu bir aşamaydı ve sabır gerektiriyordu. Bir yandan da kariyer koca akademisyenler birbirini kariyer konusunda tamamlayan listesi oluşturulması gerekiyordu. Ulaşılan akademisyenlerden bir kısmına eş olan akademisyenleri tanıyıp tanımadığının sorulması gerekiyordu. Sabır gerektiren ve üç ay vakit alan bir süreç yaşandı. İnsanlara tek tek ulaşmak ve anket yaptırmak zorlu bir süreçtir. Bazen reddedilmek insanı yıldırır da, araştırmayı tamamlamak ve çıkacak soruları merak etmek çalışmaya devam etmenizi motive olmanızı sağlıyor. Anket vesilesiyle birçok insanla tanışmış oluyorsunuz. Her bir akademisyenin araştırmaya yaklaşımı ve ruh hali farklı oluyor. Böylece çok farklı kişilikler ve yaklaşımlar görmüş oluyorsunuz.

Araştırmanın çift kariyerliliği ve çocuğa bakış açısı nasıl?

Eşim de akademisyen olduğu için söyleyebilirim ki; aşağı yukarı aynı dönemlerden geçerken insan eşiyile birbirini kariyer konusunda tamamlıyor. Birbirine destek oluyor. Aynı süreçlerden geçtiği için işin ne noktada olduğunu anlıyor ve birbirine daha anlayışlı oluyor diye düşünüyorum. Evde her iki insanın da ders çalışması işe motive olmasını sağlıyor aslında. Çocuk konusunda ise biz biraz kariyeri çocuktan önce tuttuk sanırım. Yüksek lisanstan sonra çocuk sahibi olma konusunda karar aldık. Aslında literatürdeki gibi düşünüp çocuk sahibi olmayı ileri tarihe öteleyenlerden oldum. Önce kariyer sonra çocuk sahibi olmayı düşündüm. İkinin bir arada yürütülebilmesi zor geliyordu.

◆Haber: Mehmet Akdağ

SDÜ sıralarından müfettiş koltuğuna bir başarı hikayesi

Süleyman Demirel Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü lisans mezunlarından Gümrük ve Ticaret Bakanlığı Müfettişi Bekir Tokel ile üniversitemize dair bir söyleşi gerçekleştirdik.

Müfettiş Bekir Tokel Kampüs Doğu Batı'ya kariyerini ve SDÜ'deki günlerine dair hatıralarını anlattı.

Kendinizi tanıtır mısınız?

1977 yılında Mersin'de doğdum. Üç çocuklu çiftçi bir ailenin ortanca oğluyum. İlk ve orta öğrenimimi, o dönemler küçük bir sahil kasabası iken şimdi Mersin'in merkez ilçelerinden biri olan Mezitli'de gördüm. Üniversite öğrenimime başlayınca kadar, çocukluğum ve ilk gençlik çağlarım, diğer iki erkek kardeşimle birlikte bu sahil kasabasında geçti. Denizle ve toprakla iç içe büyüdüğümüz için mavi deniz ve yeşil doğa, hayatımızın o dönemlerinin hatıralarında önemli yer tutmaktadır.

Doğduğum ve büyüdüğüm bu sahil kasabasından uzun süreli olarak ilk kez 1996 yılında kazanmış olduğum Süleyman Demirel Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümünde öğrenim hayatıma devam edebilmek için çıktım. Isparta'da geçen 4 yıllık bir üniversite hayatından 2000 yılında mezun oldum.

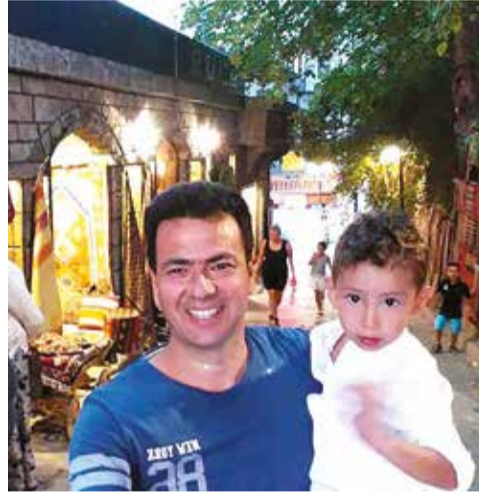
Mezuniyetten sonra iş hayatına özel sektörde başlamak istedim ve birkaç şirkette değişik pozisyonlarda iş deneyimim oldu. Ancak, o dönemdeki ekonomik koşullar, özellikle özel sektör üzerinde zorlayıcı bir etken olduğu için bu iş deneyimlerim beklentilerimi karşılamadı. Bu nedenle, 2004 yılının başında, kamu kurumlarının açmış olduğu meslek sınavlarına girmeye karar verdim ve nihayetinde 2004 yılında Antalya'da Gelir Uzman Yardımcısı olarak memuriyet hayatıma başladım. Üç yıllık Maliye Bakanlığı tecrübesinden sonra 2007 yılında kurum değiştirdim ve Gümrük ve Ticaret Bakanlığına geçtim. Halen memuriyet hayatıma Gümrük ve Ticaret Müfettişi olarak devam ediyorum.

2009 yılından beridir evliyim ve birisi 3 yaşında, diğeri 9 aylık olan iki çocuk babasıyım.

Eğitim hayatınızı kısaca anlatır mısınız?

İlkokul ve ortaokulu, yukarıda biraz bahsettiğim sahil kasabasının küçük ve şirin köy okullarında, liseyi de Mersin Hacı Sabancı Lisesi'nde tamamladım. İlk ve orta öğrenimimde, öne çıkacak kadar çok başarılı bir öğrenciydim.

Liseyi bitirdikten sonra üniversite öğrenimime Isparta'da Süleyman Demirel Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nde devam ettim. Isparta'ya gelirken, burada İnşaat Mühendisliği son sınıf öğrencisi ağabeyim olduğundan hayatımın ikinci evresi olarak nitelendirdiğim üniversite yaşantısına

ve yeni bir çevreye uyum sağlamakta zorlanmamıştım. Isparta'da geçen dört yıllık üniversite hayatımda, Anadolu'nun çeşitli yerlerinden gelmiş yeni insanlarla tanıştım ve halen devam eden dostluklar kazandım.

Kariyer yolculuğunuzu anlatır mısınız?

Öğrencilik yıllarınızda, üniversitede alınan ders yelpazesinin önemini ve öğrenim kalitesinin derecesini kavrayamıyorsunuz. Bunun farkına, kendinize bir yol çizip iş hayatına başladığınızda veya meslek sınavlarına girmeye ve devamında mesleğinizde ilerlemeye başladığınızda varıyorsunuz. Öğrencilik döneminde aldığınız öğrenimin yanında, kendinize azim ve özgüven özelliği de ekleyebilmişseniz, bunlar size gelecekte mesleğinizi seçerken bir çok fırsat sunuyor. Üniversiteden mezun olduktan sonra, iş hayatına önce özel sektörde başlamak istedim. Ancak, yaptığım iş başvurularında, henüz askerlik yapmamış olmak engel teşkil ettiği için mezun olduğum 2000 yılında askerlik yükümlülüğümü yerine getirdim. Askerlik sonrasında, aldığım yabancı dil kurslarıyla öğrencilik döneminde edindiğim İngilizce ileri düzeyde İngilizce seviyesine çıkarttım. Bunun da etkisiyle karşıma birkaç iş fırsatı çıktı, özel sektörde muhasebe ve insan kaynakları gibi pozisyonlarda iki yıl kadar çalıştım. Ancak, o dönemlerdeki ekonomik kriz ve onun getirdiği diğer koşullar, özel sektör üzerinde ağır bir baskı oluşturmuştu. Bu zorlayıcı durum, beklentilerimi karşılamayan ve ilerleyen dönemlerde de karşılaması zor görünen pozisyonlarda çalışmama neden oldu ve beni kamuda çalışmaya yönlendirdi. 2004 yılının başında, kamu kurumlarının açmış olduğu meslek sınavlarına hazırlanmaya başladım ve nihayetinde aynı yıl içerisinde Antalya'da Gelir Uzman Yardımcısı olarak memuriyet hayatıma başladım. 3 yıllık Maliye Bakanlığı tecrübesinden sonra 2007 yılında kurum değiştirdim ve Sanayi ve Ticaret Bakanlığında Stajyer Kontrolör olarak göreve başladım. 2011 yılında Bakanlıkların yeniden yapılandırılması sürecinde, Bakanlığımızın Ticaret birimleri ile Gümrük Müsteşarlığı birimlerinin yeni kurulan Gümrük ve Ticaret Bakanlığı çatısı altında birleşerek Bakanlık bünyesindeki tüm denetim elemanları da Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı bünyesinde Gümrük ve Ticaret Müfettişi unvan altında toplandı. Bakanlığımızın yetki ve görev alanına giren

konularda yapmış olduğum denetimlerin dışında, 2010-2012 yılları arasında, Türkiye Kooperatifçilik Stratejisi ve Eylem Planı'nın hazırlanmasında görev aldım. Strateji belgesinin 2012 yılında yayımlanmasından sonra da yaklaşık üç yıl yeni bir kooperatifler kanunu taslak metni hazırlanması için Bakanlığımızca yürütülen çalışmalarda görev aldım.

Bu mesleği seçmek isteyenlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Gümrük ve Ticaret Müfettişliği, denetime tabi kurum ve kuruluşlar ile denetim konuları dikkate alındığında oldukça geniş bir görev alanına sahiptir, kamuda denetim elemanı olarak görev yapmak isteyenler ve seyahati sevenler için tercih edilebilecek bir meslektir. Bakanlığımızın denetimine tabi kurum, kuruluş ve işletmeler, Ülkemizin her yerinde faaliyet gösterdiği için bizler de mesleğimizi icra ederken her yere seyahat gerekirse, mesleğimin icrası nedeniyle son bir yıl içinde, Adıyaman, İstanbul, Trabzon, Antalya ve Hakkari illerine seyahat ettim. Bu mesleği seçmek isteyenlerin seyahat gerekliliğini göz önünde bulundurması yerinde olacaktır.

Isparta ve SDÜ'ye dair unutamadığınız anılarınız var mı?

Üniversite birinci sınıf öğrencisiydik ve sınıftaki en yakın arkadaşlarım Fırat ve Erdem idi. Erdem Ispartalıydı, Fırat ise benim gibi Mersin'den gelmişti ve aynı zamanda da ev arkadaşımı. Finaller bitince, tatil dönemini değerlendirmek için üçümüz beraber Mersin'e gidelim diye karar verdik. Yine sınıf arkadaşlarımızdan Erkan'ı da davet ettik. Dördümüz Mersin'e gitmek için tren bileti aldık. Daha önce Fırat ile birlikte, Mersin'e giderken birkaç kez treni kullanmıştık. Isparta'dan Afyon'a kadar bir trenle gidiyor ve orada bir saat kadar bekledikten sonrada Eskişehir'den gelip Adana'ya giden trene biniyorduk. Tren yolculuğu, hem ekonomik hem de yolculuk sırasında uyuyabilme fırsatı veriyordu. Aynı gerekçelerle yine tren yolculuğu ile gitmek istedik ve Fırat arkadaşımız, dördümüz için de Mersin'e bilet aldı. Yolculuk günü geldiğinde, Isparta Garından trene bindik. Afyon'a vardığımızda, Adana treninin ne zaman geleceğini sorduk, Gar görevlisi iki saat önce kalktı, bir sonraki tren 22 saat sonra dedi. Tabii biz çok şaşırılmıştık, daha önce de bu trenle Mersin'e gittiğimizi ve bu kadar beklediğimizi söyledik, görevli de tren saatlerinin değiştiğini söyledi. Meğer Isparta Garındaki görevli bilet alırken Fırat arkadaşımıza durumu izah etmiş, ancak daha önce bu treni kullandığımız için Fırat arkadaşımız biletinin söylediklerini dinlemeden sen yine de dört kişilik bilet ver bize demiş. Üniversite üçüncü sınıf öğrencisiydik, vize sınavları yapıyordu, sınıf arkadaşlarımdan ve aynı zamanda aynı evi paylaştığımız Fırat ve Uğur ile birlikte sınavlara hazırlanıyorduk. Uğur, yaklaşık bir haftadır özet çıkararak çalışıyordu, ancak ders notlarını henüz tamamlamamıştı. Fırat ile ben de son

bölmeleri eksik olarak onun çıkardığı ders notlarından fotokopi çektirdik ve sınava o notlardan çalıştık. Sınav sonuçları açıklandığında en düşük notu alan Uğur arkadaşımızdı, bizler ise oldukça yüksek bir not almıştık. Uğur'a bunun nasıl olduğunu sorduğumuzda, eksik ders notlarını tamamlamak için uğraştığını, notları bitirdiğinde de tekrar edecek zamanı ve enerjisinin kalmadığını söyledi. Ders çalışma yöntemi doğru da olsa planlama ve zamanlama hatası Uğur arkadaşımıza çok şey kaybettirmişti, tabii aynı dersin final sınavında aynı hataya düşmedi ve dersi geçmek için gereken notu almıştı.

Diğer bir anımız ise üniversite son sınıf öğrencisiyken, yine bir sınav zamanıydı ve vize sınav takviminin açıklanmasını bekliyorduk, her sınav zamanı yaklaştığında olduğu gibi ağabeyimin dönem arkadaşlarından okulu uzatmış olanların büyük bir bölümü bizim evde kalıyordu, İnşaat Mühendisliği Bölümünden okulu üç-dört yıl kadar uzatmış ve nihayetinde tek derisi kalmış olan Aydın, Ahmet isminde bir arkadaşımız vardı. Vize sınav takvimi açıklandığında, ona da haber verecektik. Sınav takvimleri açıklandı, tabii biz öğrenciliğin getirdiği sınav telaşında ve biraz da ciddiyetsizlikle zamanında haber vermeyi unuttuk. Bu gecikmeli haberi verme görevi de Ahmet gibi inşaat mühendisliği bölümü uzatmalı öğrencilerinden olan Recai isimli ev arkadaşımıza düşüyordu. Salı günü öğleden sonra ikide yapılacak olan sınav için Ahmet'i sabah 11'de telefonla aradık, sınavın salı günü ikide olacağını söyledik ama sınavın bugün olduğunu söyleyemedik. Ahmet de sınavın haftaya Salı olduğunu düşünerek önümüzdeki hafta onunda Cumartesi günü geldi, tabii biz hala sınavın olup bittiğini söyleyemiyoruz, tabii Ahmet Salı gününe kadar ders çalıştı ve öğlen okula gitti, sonrasını inşaat mühendisliğinde okuyan arkadaştan dinledik. Ahmet, saat yaklaşmaya kadar okulda biraz daha çalışmış ve sonra sınavın yapılacağı sınıfa girmiş, sınıftaki diğer öğrencilerden sınavın geçen hafta Salı olduğunu öğrenmiş, sinirli bir halde hızlıca oradan ayrılmış. Tabii biz, akşam eve gidemiyoruz, o dönemlerde cep telefonu da yaygın olmadığı için bizi telefonla arama şansı da yok. Artık, daha fazla dayanamadık ve sınırları de yatıştırdık diye gece bir gibi eve gittik. Hala burnundan soluyordu, özellikle Recai arkadaşımıza çok kızırıyordu, O sırada Recai arkadaşımız da kendini şöyle savunuyor, "Ben sana telefonda sınavın Salı günü ikide olduğunu söyledim, sen haftaya olduğunu kendin çıkarıyorsun" diyor. Tabii Ahmet de "evet Salı günü iki olduğunu söyledin, ama sınavın üç saat sonra olduğunu söylemedin" diyor. O gün tartışma sabaha kadar sürdü. Unutkanlığımız nedeniyle olan bu olay, öğrenci iken sıradan bir olay gibi gelirdi. Sizin de vesilenizle anılarımız yeniden gözlerinizin önüne gelince, o olayın Ahmet arkadaşımıza bir yıla mal olduğunu ve bunun insan hayatında ne kadar önemli bir kayıp olduğunu daha iyi anlıyorum.

◆Haber: Mehmet Akdağ

Kaldığımız yerden devam: Yeraltındaki İstanbul

SDÜ'nün yerinde duramayan öğrencileri bu defa da İstanbul'u keşfe çıktı.

"Bu şehrin altı, üstünden daha zengin"

Kış mevsiminin sert geçmesi nedeniyle bir süredir çadırlarımızı özgür bırakamıyorduk. Hele ki Isparta'da yaşıyorsanız kışı iliklerinize kadar hissediyorsunuz. Ve ne zaman bir Ispartalı'yla karşılaşsanız muhabbetin yolu her türlü kıştan geçiyor: "Amma çetin geçiyor bu kış, diğer senelere benzemiyor", "Bak doğma büyüme Ispartalı'yım, hiç bu kadar soğuk olduğunu hatırlamıyorum" Ben de üç yıldır burada yaşıyorum ve her sene yerli halktan aynı şeyi duyuyorum. Sanırım Isparta'nın mottosu 'Winter is coming'.

Daha sonra baktık amcalar haklı, anladık ki kamp biraz bekleyecek. Ama biz yine dayanamadık, memlekete döndüğümüzde yerin altının üstünden daha zengin olduğunu düşündüğümüz şehri yeniden keşfedelim dedik. Yani İstanbul'u. Şimdiye kadar neredeyse bütün yolculuklarımda ve gezilerimde yanımda olan Üneş Şen ile Kostantiniye'den kalan gizli mirası araştırmaya başladık.

İstanbul'un yaşam kaynağı Yerebatan Sarnıcı

İstanbul'un altı örümcek ağı gibi binlerce yıllık tüneller ile bir ucundan diğer ucuna kadar örülmüştür. Benzer tünellerden Paris, Londra ve İskoçya gibi yerlerde de olduğu söyleniyor. Bu tünellerin yapılma amacı; barınma, düşman saldırılarından kaçma, saklanma, gizli görüşmeler organize etme ve en önemlisi yaşam kaynağı olan suyu temin etme. Tarih boyunca birçok devletin su kaynağının eksikliğinden dolayı sıkıntılar çektiğini çok iyi biliyoruz. Bu tüneller sayesinde yüzlerce kilometrelik yollardan sular taşınıp kentin su ihtiyacı gideriliyor. Biz de araştırma gezimize ilk olarak Yerebatan Sarnıcı ile başlıyoruz. Öncelikle buraya giriş öyle çok pahalı değil. Eğer öğrenci iseniz 5 tl, değilseniz 10 tl ödeyerek girebilirsiniz. Yılın bu mevsimlerinde giderseniz çok sıra beklemeden girebilirsiniz. İçeride yoğunluk az olacağı için Bizans'ın gizeminde daha kolay kayboluyorsunuz. Gişede ödemeyi yaptıktan sonra birkaç merdiven iniyorsunuz ve bir anda burnunuz, rutubet ve eski olduğunu hissettiğiniz bir kokuyla doluyor. Kısık sesle bir şey kulağınıza ça-

lıyor ama anlam veremiyorsunuz. Merdivenleri bitirdiğinizde karşınıza çıkan görüntüyle bütünleşen ney sesi insanı adeta büyülüyor. Suyun içinden yükselen sayısız sütunları o devirde buraya nasıl koydular diye insan düşünmeden edemiyor. Sarnıç hakkında temel bilgiler zaten panolarda yazıyor. Ama bu gizemli yerin iki üç tane bilgi panosundan ibaret olduğunu düşünmüyoruz. Şanslıyız ki okul gezisi yapan orta öğretim öğrenci ve öğretmen grubuna rastlıyoruz. İşin doğrusu daha merdivenlerden inerken bu kafileyi gözümüze kestirdik. Yanlarındaki rehber detaylı bir şekilde bilgi veriyordu, biz de kulak misafiri olduk.

Eğer kentiniz konumu nedeniyle dünyanın en çok istenilen yeriyse burayı korumak için elinizden geleni yaparsınız. Romalılar da bunun farkındaydı ve yeni başketlerini korumak için hemen harekete geçti; aşılmaz surlar yaptılar, limanlarına zincir çektiler, şehrin dışına kaleler yaptılar. Ama bunlardan en akıllıcası içme sularını korumak oldu. 4. yy.dan beri kentin suyu merkezin 22 kilometre ötesindeki Belgrad ormanından getiriliyor. 22 kilometre boyunca uzanan kemer, suyu güvenli bir şekilde kent merkezinin içine getiriyor. Önce açık hava sarnıçlarında temizlenen su, caddelerin altındaki tünellerden geçip büyük sarnıca geliyor. Bu büyük sarnıcın ismi ise Bazilika Sarnıcı. Fetihten sonra buraya Yerebatan Sarnıcı demeye başlıyoruz. Sarnıcı Bizans İmparatoru I. Justinianus inşa ettiriyor. Hristiyanlığın yeni yayılmaya başladığı dönemde İmparator olan I. Justinianus sarnıcın yanındaki Ayasofya'yı da yaptıran isim. Bu dev Sarnıcın uzunluğu 140 metre, genişliği ise 70 metre. Aynı zamanda içinde yüksekliği 9 metre olan 336 tane sütun bulunuyor. Sütunları incelediğimizde bunların rastgele sadece sarnıcı ayakta tutması için yapılan sütunlar olmadığını görüyoruz. Sütunların başları ve gövdeleri türlü işlemelerle ve motiflerle kaplı. Ama daha sonra rehberden caddenin yükünü sırtlayan bu sütunların görülmesi için yapılmadığını öğreniyoruz. Şuan sarnıçtaki su oranı %1 ise o dönemde %100'dü, yani tavana kadar doluydu. Dolayısıyla bu sütunlar çevredeki Bizans tapınakları ve yerleşimlerdeki enkazlardan geliyormuş. Yani 1700 yıl sonra insanlar 'vay be adamlar

suyun içindeki taşı bile süslemişler' diyelim diye değil.

Evlerin altından çıkan suyun ve balığın kaynağı neresi?

Fetihten sonra buranın bulunuşu ise oldukça ilginç. Kente daha yeni yeni iskanlar ve devam eden tehlikeler olduğu için burası yıllarca keşfedilmemiş. Osmanlı'lar islamda temizlik esnasından dolayı hiçbir zaman durgun suyu tercih etmemiş, yerine akan suyu tercih etmiştir. Bundan dolayı da Yerebatan Sarnıcı'na Osmanlı döneminde pek ihtiyaç duyulmadı. Sarnıcın keşfi ise 16. yy da P. Gyllius, Ayasofya sokaklarında dolaşırken evlerin altındaki kuyudan çekilen suyu merak etmiş ve bir ahşap binanın altından sarnıcın içine girmiş. Böylelikle Batılılar da buradaki büyük sarnıçtan haberdar olmuş.

Kafileden ayrıldıktan sonra Ağlayan Sütun'un civarına atılan bozuk paraların süslediği suların içinde yüzen balıkları görüyoruz. Sarnıcın sonunda da herkesin etrafında kalabalıklar oluşturduğu Medusa başlarının yanına geliyoruz. Medusa'nın kısaca hikayesinden bahsedecek olursak şöyle: Yunan mitolojisinden Medusa, siyah gözleri, uzun saçları ve güzel vücudu ile övünen bir kızdı. Medusa, Zeus'un oğlu Perseus'u seviyordu. Bu arada Athena da Perseus'u seviyor ve Medusa'yı kiskaniyordu. Bu yüzden Athena, Medusa'nın saçlarını yılanı çevirdi. Artık Medusa'nın baktığı herkes, taşla dönüşüyordu. Daha sonra Perseus, Medusa'nın başını kesti ve onun bu gücünden yararlanarak pek çok düşmanını yendi. Tabii buraya konulmasının amacı sarnıcı koruması için değil üzerine konulan sütunları desteklemesi için. Zaten buradaki bütün taşların geri dönüşüm olduğu sanılıyor.

Yerebatan Sarnıcı'ndan bir türlü kendimizi yer yüzüne atamadık. En sonunda hatıra fotoğrafımızı çektiyip dışarı çıkıyoruz. Küçük bir not, sarnıcın çıkışında hediyeelik eşya satan küçük dükkandan dostlarınıza hediye alabilirsiniz.

Dükkanların altından tarihe açılan kapı
Gezimize yerin üstündekilerden çok yerin

altındakilerle devam etmek istiyoruz. Zira bu alanlar çok fazla dokunulmadığı için o dönemdeki gibi hissediyorsunuz. Kız arkadaşımın tavsiyesi üzerine Nakkaş'a gidiyoruz. Sultan Ahmet Camii'nin arkasındaki halıcı dükkanının içerisinden yine küçük bir sarnıca girildiğini söylüyor. Ama bu bize biraz tuhaf geldi. Bir dükkanın içinden nasıl olur da sarnıca girilebilir, dükkanın ağırlığı sarnıcı çökertmez mi diye düşündük. İçeri girince kafamızdaki sorulardan da kurtulduk. Yukarıda dediğim gibi buraya halı dükkanının içinden giriyorsunuz. Dükkanın altındaki sarnıç o kadar da büyük değil. Burada Nakkaş'ın çıkışında bulunan Hipodromun hikayesi ve tarihini anlatan yazılar, heykelcikler ve slayt bulunuyor.

Yüz bin kişilik dev Hipodrom

Nakkaş'tan çıktıktan sonra tam karşınızda

tüm ihtişamıyla Hipodrom duruyor. Yani tarihi hipodromun ayakta kalan arka kısmı. Nakkaş'ın altında yazan bilgilere göre Hipodrom M.S 203'te Septimius Severus tarafından inşa edilmiş. Daha sonra M.S 304'te İmparator Konstantin kendi katını inşa ettirmiş. Son inşaatla birlikte 100 bin kişilik kapasitesi olmuş. U şeklindeki yapı 390 metre boyunda 75 metre genişliğinde. Bugün Sultan Ahmet'de gördüğümüz dikili taşlar da Hipodromun sipinasında olan dikili taşlar. Küçükken buralara geldiğimde hep düşmeyelim diye dikili taşların etrafını çevirdiklerini zannedirdim. Zira öyle de. Sadece taşların bizim bulunduğumuz zeminden daha aşağıda olmasının sebebi kentin zamanla yükselmesi. İbrahim Paşa döneminde meydanın ve hipodromun doldurulmasından dolayı fark 4 ila 5 metre arasında oluyor. Nakkaş'ın altında yer alan bu bilgiler, dışarı adınızı attığınızda sizi göreceğiniz tarihi yapıya hazırlıyor. Üneler: "Bak ileride gizli bir kapı var. Oradan Hipodrom'un altına iniliyor" diyerek beni tarihin akışına sürüklüyor. Hipodrom'un hemen üstünde Sultan Ahmet Teknik Lisesi bulunuyor. Hemen teoriler üretmeye başlıyoruz; 'var ya kesin bu okulda gizli bir tünelle Hipodrom'un altına iniliyordur.' Sphendon yani Hipodrom'un son hayatta kalan parçası o kadar büyük ki etraftan dolaşmak için onlarca sokaktan geçmelisiniz. Daha sonra dar bir sokağa geliyoruz

Yerebatan Sarnıcı

yan tarafa bir el büyüklüğünde delik açmış. Biz de deliğe flaş tutarak içeriye görmeye çalışıyoruz. Ama içerisi o kadar derin ki flaş bile aydınlatmıyor. Hipodrom'a girilen kapının yanlarında ve önünde bir sürü araç park ettiği için bakmakta hayli zorlanıyoruz. Düşünsenize böylesine görkemli tarihi olan bir yapının çevresinde oturuyorsunuz ve tek yaptığınız kapısına araba park etmek. İnsanlarımız tarihi yapıları kıymet vermiyor diye düşünürken kapının tam önündeki aracın sahibi geldi. Elimizde fotoğraf makinesi olduğu için engellemek istemediğinden aracını çekti. Kapının görüntüsünü alarak oradan ayrıldık. İçeride ne var diye düşünüp durmaktansa gidip okula soralım dedik. Ve güvenlikten rica edip tenefüste bahçede nöbetçi olan bir hocayla görüştük. Onlara verilen bilgiye göre, içeride birçok yerin göçtüğü, sayısız odalardan oluştuğu ve zamanla hipodrom'a su dolarak içimde bir sarnıcın oluştuğunu bize anlatıyor.

Yerebatan Sarnıcı, Hipodrom ve Nakkaş

Bu yerler birbirine çok yakın olduğundan dolayı ulaşım sıkıntısı çekmeyeceksiniz. Yerebatan Sarnıcı'ndan aşağı, dikili taşların oraya doğru 5 dakika yürürseniz taşların arka sokağındaki Nakkaş'a ulaşabilirsiniz. Nakkaş'ın tam karşısına baktığınızda da Hipodrom'u görürsünüz. Zaten dikili taşlardan geçeceğimiz için bir nevi Hipodrom'un üstünde yürüyor olacaksınız.

Otoparkın altındaki Bizans Sarayı

Tabii İstanbul'un yeraltı zenginlikleri bu üç yapıdan ibaret değil. Okuldaki hocamızın

Büyük Saray'a gittiniz mi sorusu merakımızı kamçılıyor ve hemen nasıl gideriz diye soruyoruz. Meğer yine üstünden geçtiğimiz bir yolun altındaymış. Konstantinopolis'in Büyük Saray'ı hemen Ayasofya ve Hipodrom'un arasında bulunuyor. Bu yapının gözle görülür bir şekilde ortada olmamasının sebebi altının otopark, üstünün ise otellerle işgal edilmesi. Yapı hakkında daha detaylı bilgi edinmek için Büyük Saray

4.Haçlı seferi kentte dinlendikten sonra yağmalayıp bir harabeye çevirmiş. Osmanlı İmparatorluğu kenti aldığı harap olan sarayın sütunlarını, duvarlarını kullanarak kendi imarını gerçekleştirmiş. Şuan yapının sadece çeyreği gün yüzünde.

İçinde olduğumuz müze aslında Büyük Sarayın avlusu. Avlunun zemininde bulunan mozaikler I. Justinianos tarafından yapılmış. Yani bizim çevrili alana bakarak an-

Mozaikleri Müzesi'ne gidiyoruz. Buraya Sultan Ahmet Camii'nin külliyesinden girebilirsiniz. Yalnız giriş 15 tl. İstanbul'a geldiğinizde ekstra para vermek istemiyorsanız müze kart çıkartmanızda fayda var. Müze kartı eğer öğrenci iseniz 20, değilse 50 liraya temin edebilirsiniz. Daha sonra merakımızı gidermek için müze görevlisinden Saray hakkında bilgi alıyoruz.

4.yy da I.Konstantin tarafından yaptırılan sarayın büyüklüğü 100 dönüm yani 15 futbol sahası büyüklüğünde. Sarayın yerleşkesi Marmara denizinden Hipodrom'a kadar uzanıyor. İçerisinde devlet binaları, kütüphaneler, hamamlar ve saray halkının yapıları bulunuyor. Günümüzde tam olarak izlerine yine Hipodrom'un başına gelen durumdan dolayı pek rastlayamıyo-

lamlar çıkarmaya çalıştığımız mozaiklerin üstünden onlarca Bizans İmparatoru yürüyerek geçmiş.

İstanbul bir günde gezmekle bitecek bir şehir değil. Yukarıda anlattıklarım sadece aynı yerde olan yapıları. Ama biraz daha yukarı Balat'a çıkarsanız Bizans zindanlarını görebilirsiniz. Aşağı doğru Marmara denizine indiğinizde ayakta kalan son surlara şahitlik edebilirsiniz. Bizim de kısıtlı vaktimiz olduğundan dolayı "İstanbul yeraltı gezisi" 'nin ikinci turuna yazın devam edeceğiz. Bir dahaki sayımızda özümüzü dönerek doğaya çıkıyoruz. Antalya Olympus kampı için parmaklarımızı kaldırmaya devam edeceğiz.

YollarAçıkYollaraÇık

◆ Haber: Cem Göçmen

◆ Foto: Üneler Şen

İstanbul'un altı örümcek ağı gibi binlerce yıllık tüneller ile bir ucundan diğer ucuna kadar örülü. Benzer tünellerden Paris, Londra ve İskoçya gibi yerlerde de olduğu söyleniyor. Bu tünellerin yapılma amacı; barınma, düşman saldırılarından kaçma, saklanma, gizli görüşmeler organize etme ve en önemlisi yaşam kaynağı olan suyu temin etme. Tarih boyunca birçok devletin su kaynağının eksikliğinden dolayı sıkıntılar çektiğini çok iyi biliyoruz. Bu tüneller sayesinde yüzlerce kilometrelik yollardan sular taşınır kentlin su ihtiyacı gideriliyor.

ve burada kilitli bir demir kapı olduğunu görüyoruz. Aslında daha gösterişli bir şey bekliyordum ama belli ki burası yapıyı incelemek için daha sonradan açılmış. Buraya girmek yasak olduğu için bazı meraklılar

Medusa

“İşlem görmüş ürünler kanser riskini artırıyor”

28 Şubat 2017 tarihinde “Gıda ve Kanser” konulu konferans SDÜ Sağlıklı Yaşam Topluluğu tarafından, İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi Onkoloji Uzmanı Yrd. Doç. Dr. Yavuz Dizdar’ın katılımıyla gerçekleştirildi. Konferanstan sonra Onkoloji Uzmanı Dizdar ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Son dönemlerde kanser teşhislerinde bir artış söz konusu mu?

Aslında bunun cevabını hepimiz çok iyi biliyoruz. Kanserde son zamanlarda çok net bir artış söz konusu. Bugün baktığımızda her aileden neredeyse iki kanser vakasına denk geliyoruz. 15 yıl önceki tablo ile karşılaştığımızda o dönemden bu döneme büyük bir artış var. Çok önceki yaz mevsimlerinde neredeyse hiç hasta görmezdik. Günde dört kontrol hastası gelirdi. O zaman İstanbul’da dört tane onkoloji merkezi varken şu an 20 tane olmuş durumda. Özel ve devlet hastanelerinin çoğunda onkoloji birimi mevcut. Yılda 3 bin civarı olan hasta kayıtları şuan 8 bini geçmiş durumda.

Kanserin artık genç kuşakta görülmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu nokta gerçekten çok önemli. Kanserde ciddi bir yaş değişikliği mevcut. Meme kanserini eskiden 50’li yaşlarda görürdük ama şu an 20’li yaşlarda görüyoruz. Artık öyle bir hale geldi ki her ay üç, dört kişide görür olduk. Yani 25 yaşında meme kanseri görülmesi normal bir durum değil. Önemli olduğunu düşündüğüm konulardan biri de şu; kanser 15 yıl önceki gibi devam etmiyor. Eskiden mide kanseri dediğiniz zaman tedavi etmediğinizde 3 ay, ederseniz 6 ay yaşam süresi vardı. Şuan hastaların iyileşmesi klinik şeklini değiştirdi. Hastalığın klinik şeklinin değişmesini biz normal koşullarda beklemiyoruz. Eğer klinik şekil değişmişse o zaman hayatımızda önemli bir değişiklik olması lazım diye bakmak lazım.

Batılılar kanserin ortaya çıkmasını 3 tane ana konuya bağlar. Sigara, alkol, hareketsizlik ve aşırı kilo. Tabii bu faktörler kanserin artışını açıklamakta yetersiz. Sigaradan başlarsak sigara bırakma kampanyaları sigara kullanımını azalttı. Bunun sonucunda sadece akciğer kanserinde azalma görüldü. Çünkü sigara, mesane ve akciğer kanseri için risk taşıyor. Sonuçlara baktığımızda diğer kanserlerin sigarayla ilişkileri farklı çıkmıştır. Yani meme kanserinin sigaradan dolayı oluşması çok az. Zaten 30’lu yaşlarda kanserin arttığını söylemiştik. Sigara ile kanser arasındaki ilişki 40 yıl boyunca her gün 1 paket içildiğinde kanser riskinin belirgin artışı şeklindedir. 10 yıl boyunca sigara kullanan birisi bıraktığında 5 yıldır sigara içen birisi ile aynı kanser riskini taşır. Bundan dolayı sigara kullanan birinde kanser riskini eski verilere göre sigaraya bağlamıyorum. Alkole baktığımızda batılı ülkelere göre Türkiye kullanımın çok altında. Obezite neden kanser riski taşıyor dediğimizde herhangi bir cevap verilemiyor. Hareket kısıtlılığı elbette vücudun işlevlerini değiştirir, ama obezite kansere yana mıdır, yoksa nedeni midir, kimse bir yorum yapamıyor.

Peki insanların kanser olma nedenleri neye bağlıyor?

Bilim dünyası belirsiz bir şekilde çevre kirliliğinin neden olabileceğini söylüyor. Ama bunların herhangi bir karşılığı yok. Evet gözle görülür bir çevre kirliliği ile karşı karşıya

olduğumuz aşikar. Ama kansere sadece büyük şehirlerde rastlamıyoruz. Köylerde de artış var. O halde insanların ortak yaşamlarında ne değişti diye bakarsak son 10-15 yılda ana mesele gıdaya geliyor.

“Yörük köyü de marketten yoğurt alıyorsa...”

Artık raf ömrü uzun gıdanın bir hakimiyeti söz konusu. Giderek endüstrileşmiş gıda yiyoruz. Doğu’da ki bir köylüye bile “Tavuğu nereden alıyorsunuz?” diye sorduğumuzda “Marketten” yanıtını alıyoruz. Küçük, ucuz marketler nedeniyle Türkiye çapında uzun raf ömürlü gıdaya kayış var. Bunun dışında kalabilen çok fazla insan yok. Geçen haftalarda bir arkadaşım Yörük köylerinden kasabadaki markete alışverişe gelip yoğurt aldıklarını söyledi. Şimdi Yörük köyü de marketten yoğurt alıyorsa işin dengesi ciddi kaçtı demektir.

Değişen gıdalardan bahsettiniz, bunların diğer gıdalardan farkı neler ve kanser riskini nasıl etkiliyor?

Teorik olarak bazı ürünlerin raf ömürleri sonsuzdur. Üzerinde bir rakam yazar ama pratik olarak bazı gıdaların raf ömrü limitlidir. Bunun zaman zaman örneklerini görüyoruz. Adam mesela 1940’ta yapılmış konserveyi yiyor ve herhangi bir sorun oluşmuyor. Çünkü bozulma işlevini durdurduğunuz zaman aslında hiç bozulmayacak bir şeye dönüşüyor. Ben evde 2.5 yıldır açılmış bir endüstriyel keki saklıyorum, duruyor. Üzerinde herhangi bir küflenme emaresi yok. Bunu yoğurtlar için sistematik olarak denedim. Yoğurt için bozulma işareti ekşimiş olmasıdır, ama bu yararını artırır. Bu süreç de 10-15 gün sonra gerçekleşir. Ama hazır yoğurtları aylarca beklettiğiniz hale ekşimiyor. Hazır yoğurdu buzdolabına koyma kaygısına gerek yok. Çünkü zaten bozulmuyor. Ama soğuk yemek isterseniz dolaba koyabilirsiniz! Aynı şey ayran ve sütler için de geçerli. Yaşamımızda son 15 yıl içinde değişen en büyük unsur marketlerin beslenme sistemine hakim hale gelmesi. Bir ürünün raf ömrünün uzatılmasının o kadar çok yöntemi var ki... Elmanın bile ömrünü uzatıyorsunuz. En azından bir miktar ham topladığımızda daha uzun süre çürümeden duruyor.

Uzun ömürlü hale getirirken gıdalar çok fazla besin değeri kaybına uğruyor. Dahası Türkiye’de son yıllarda iki ayrı radyoaktif ışınlama tesisi açıldı. Biri Mersin’de, diğeri Trakya’da. Hububatı, kuruyemişleri ışınıyorlar. Kaygı aynı, gıdanın içindeki mikrobu öldürelim, ömrü uzasın. Ama sorun şu ki, ürünün paketini açtıktan sonra bir daha o üründe mikrop üreyemiyor. Siz yoğurdu steril ambalajla soframıza getirebilirsiniz. Ama kapağını açtığımız zaman bir süre sonra

Yrd. Doç. Dr. Yavuz Dizdar

yoğurdun bozulmasını bekliyorsunuz. Yani ekşimesi gerekiyor. Ama ekşimiyor. Sadece küflenmeye başlıyor. Yoğurdun bizim için çok büyük önemi var. Çünkü Türkiye’nin ana fermente tükettiği gıda yoğurt. Başka mayalanmış gıda tüketmiyoruz. Fransa’da şarap, Almanya’da bira tüketiyorlar. Bizde herkesin tükettiği bu skala ürün yoğurta ve ondan yapılan ayranı kilitleniyor. Yoğurt üretiminde homojenizasyon denen yüksek sıcaklık ve basınçta bir yöntem kullanılıyor. Yoğurt bir daha ekşimiyor. Bu yöntemle yoğurdun kaymak tutması da mümkün olmadığı için kaymak da margarinden yapılıyor.

“Bakteri üretmeyen gıda, gıda özelliğini kaybeder”

Beslenme sistemimizin esas bakterilere dayanır. Biz kendi vücudumuzu yediklerimizle beslemiyoruz. Bizi besleyen kalın bağırsaktaki bakteri florası. Yediklerimizin bir kısmı sindirim sonrasında saf olarak emilip karaciğere gidiyor. Ama esas önemli olan kısım, kalın bağırsaktaki bakterilerin beslenmesi. Bu florayı siz besleyemezseniz sonrasında hastalanmaya başlıyorsunuz. Çünkü sizin vitamin kaynaklarınızın, yağ asitlerinizin bir kısmını bu flora yapıyor. Aşırı işlemden geçirildiği için yoğurdun içinde bakteri üremez, bu nedenle yoğurt ekşimezse o yoğurdu kalın bağırsak da kullanamaz. Dolayısıyla sağlığınız yavaş yavaş elinizden gitmeye başlar. Bu süreç bütün ürün skalasında var. Mesela organik gıda konusu da diğer bir açmaz. Yoğurt örneğinde çok iyi biliyorum. Organik yoğurda dünyanın parasını veriyorsunuz o da ekşimiyor. Üretim açısından süt organik olabilir, tamam. Ama sütü bu kadar ağır fiziksel işlemden geçirseniz onun organikliği falan kalmaz.

“Çocuklar hazır gıda dışında yemek yemiyor”

Vücudun savunma sistemini aldığınız besinlerle yerine koyamazsınız alkol, sigara, hava kirliliğinin olumsuz etkileri katlanır. Zaman içinde öyle bir hale gelir ki vücut iflas eder. Çünkü panzehirlerini alamıyorsunuz. Geleneksel beslenme alışkanlıkları artık terk ediliyor. Eskiden insanlar evlerinde kuru fasulye, çorba yaparken bugün artık onlardan vazgeçme eğilimindedir. Çocukların tat alma duyguları değişti. En beteri bu. İşlemlerden

geçirilmiş ürünlerin tadı nötre kayıyor. Çocuğun önüne normal bir süt ya da yoğurt koyduğunuzda ‘Kokuyor’ diyor. Endüstri, kendi müşterilerini bu işlemi yaptıktan sonra ileriye doğru garantiliyor. Bugün endüstriyel ürün dışında bir şey yiyemeyen bir jenerasyon var. Yine peynirlerin önemli bir kısmı süttan değil süt tozundan üretiliyor. Krem peynir dediğiniz şey doğal bir gıda değil yapma bir peynirdir. Ekmeğe sürülme avantajı var. Çocuklar çılgınlar gibi bunları tüketiyor. Yediğiniz tüm gıdalar sağlıklı olduğunu farz etsek üstüne krem peynir tüketmenizde sorun yok. Ama tükettiğimiz çoğu gıda sorunlu. Yine meyve suları da çok sorunlu. Büyük marketlerde taze meyve suyu sıkıp eve getirdiğinizde 3 gün sonra şişe şişer. İçinden gaz çıkar. Meyve suyunu kutu olarak alın, açıp bekletin, haftalarca bozulmaz. Yalnızca üzerinde küf kolonileri oluşmaya başlar. Biri olağanüstü bir gaz basıncıyla şişip ekşime reaksiyonu verirken diğeri vermiyor. Aradaki farkı sorduğunuzda endüstrinin hiçbir açıklaması yok. Anlı şanlı gıda mühendisleri, beslenmeciler aradaki farkı bilmiyorlar.

Günlük hayatımızda tükettiğimiz birçok yiyeceğin değiştirilmesi sonucu sağlığımızı tehdit ettiğini söylediniz. Bu saydıklarınız dışında kalan başka besinler var mı?

Yumurtalar da sorunlu. İki ayrı çocuk hastada aşırı tüylenme sorunu vardı. Biri üstelik imkanları yüksek olan bir ailenin çocuğu. Biri bizim hastalarımızdan biri, 10 yaşında tedavi etmişiz. Bacağını açtığımızda olağanüstü bir tüylenmeyle karşılaştık. Soru direkt ‘Yumurta yedirmiyor musunuz’ oldu? Çünkü olay o kadar belirgin ki. ‘Üç öğün yiyor, çok seviyor’ dediler. Yumurta kesildikten sonra 3 ay sonra tüylenme sorunu kayboldu. Sorun şu ki yumurtalar da bozulmuyor. Ya da kokuşma şeklinde bozulmuyor. 6 yumurta aldım, uzun süre beklettim, kırdım ve kokuşma yoktu. Ama küfleniyor. Bu mesela olmaması gereken bir durum. Doğa dışı bir olay. Çünkü yumurta içindeki proteinden dolayı kokuşur. Bu çürümenin kokusu o kadar ağırdır ki, temizlemeye uğraşmadan tavayı atmak isterseniz. Olmayan bu. Bunu mesela endüstrinin açıklaması lazım. mummylanmış biçimde bu yumurtaları nasıl tutuyorlar. Yumurtayı günlük alırsınız, şehirdeyseniz haftalık olur. Ama 2 aylık yumurta olmaz.

Tüketiciler olarak bu durumun önüne nasıl geçebiliriz?

Taze, işlemden geçmemiş gıda tüketmeye gayret edeceksiniz. Günlük açık süt bulacaksınız. Güvendiğiniz bir yerden köy yumurtası temin edeceksiniz. Bunlar tabii ki bütün nüfusun ihtiyacını karşılar düzeyde değil. O halde yapılması gereken kendi adımıza çözüm üretmektense endüstriyi düzeltmemiz. Bir kere üreticiler homojenizatörlerini sökmek zorundalar, süt aşırı fiziksel işlemden geçirilmeyecek.

Kalp mi aşık olur, yoksa beyin mi?

İnsan beynini doğrudan etkileyen aşk, yapılan çalışmalar sonucu bilimsel temelli olduğunu ortaya koydu.

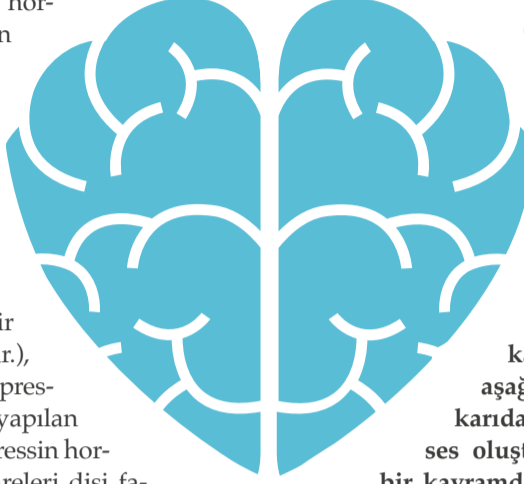
Bir kimseye ya da bir şeye karşı duyulan aşırı sevgi ve bağlılığın sonucu aşk, sanılan aksine kalp ile değil, beyin ile gerçekleşen ruhsal güçlü bir duygudur. Aşk kendini iyi hissetmek ve tarifi imkansız duyguyu yaşayabilmektir. Peki, aşk ile birlikte gelen heyecanın yanında bize eşlik eden kalp ritmimizin etkisi olmasına rağmen aslında işin beyinde salgılanan bir hormonda olduğunu söyleyebiliriz.

Beynin entelektüel alanlarını da etkiliyor

Syracuse Üniversitesi profesörü Stephanie Ortigue, yaptığı meta-analiz çalışması ile dünya çapında büyük bir ilgi görmenin yanında bu çalışması aynı zamanda Cinsel Tıp dergisinde yayınlanarak meraklıları ile buluştu. Çalışma bizlere gösteriyor ki; aşık olmak sadece öforik duyguları ortaya çıkarmakla kalmıyor, aynı zamanda beynin entelektüel alanlarını da etkiliyor.

Ortigue'nin ekibindeki araştırmacılar, aşık olmanın beyindeki dopamin (Beyine kendini iyi hissettiren kişiye, coşku ve sevinç veren bir hormondur.), oksitosin (Aşk hormonu. Bu hormon, bebek emziren bayanlarda, emzirme esnasında oldukça fazla salgılanarak çocukla anne arasında kuvvetli bir yakınlaşmayı sağlar.), adrenalin ve vasopressin (Hayvanlarla yapılan araştırmada, vasopressin hormonunun, erkek fareleri dişi farelere bağlamada etkili rol oynadığı bulunmuştur.) gibi keyif verici kimyasalları serbest bıraktığını gördüler. Aşkın böylece

zihinsel temsil, metafor ve beden algısı gibi gelişmiş bilişsel işlevleri etkilemekte olduğu görüldü.

"Peki, kalp mi aşık olur, yoksa beyin mi?"

Ortigue bunun hileli bir soru olduğunu söylüyor. Ortigue: "Cevabın beyin olduğunu söyleyebilirim, ancak kalp de bununla ilişkili, beyinden kalbe ve kalpten beyine aşağıdan yukarıya ve yukarıdan aşağıya doğru proses oluşturan sevgi, karmaşık bir kavramdır. Örneğin kalbin bir tezahürü olarak hissettiğimiz bazı belirtiler beyinden geliyor olabilir." diyor. Diğer araştırmacılar da sinir büyüme faktör-

lerindeki kan düzeylerinde artış olduğunu gördüler. Bulunan bu seviyelerin aşık olan çiftlerde anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür. Ortigue'ye göre bu sonuçlar aşkın bilimsel bir temeli olduğunu onaylamaktadır.

Bulguların nöroloji ve ruh sağlığı araştırmalarına da önemli etkisi olduğu söylenmekte çünkü aşkın tükenmesi ya da karşılanmaması durumu duygusal stres ya da depresyona neden olabilir. Ortigue'ye göre aşk tarafından uyarılan beyin bölümlerinin belirlenmesi doktorların ve terapistlerin hastalarının aşk acılarını anlamasına ve yeni terapi yöntemlerini geliştirmelerine yardımcı olabileceğini söylemekte.

Çalışma aynı zamanda aşk ile ilgili beyin farklı bölgelerini de göstermekte. Örneğin anne ve çocuk arasındaki gibi koşulsuz sevgi beyin orta bölümü de dahil olmak üzere beyin ortak ve farklı bölgelerini de etkiliyor. ◆Haber: Seda Güray

Dolgu tarih mi oluyor?

Kendi kendini tamir eden dişler sayesinde dolguya hissedilen ihtiyacın ortadan kalkacağını bilim insanları belirtti.

Londra merkezli King's College Üniversitesi'nden bir grup bilim insanı, bir çeşit kimyasalın diş özündeki hücreleri harekete geçirecek, ufak çürükleri tedavi edebileceğini fareler üzerinde yaptıkları deney ile ortaya koydular. Kullanılan yöntemde, biyolojik olarak çözünebilir bir sünger ilaca batırılarak diş çukuruna yerleştiriliyor.

Çalışma, 'Science Reports' dergisinde yer aldı

Sınırlı ölçüde kendilerini yenileyebilir özelliklere sahip dişler, diş minesinin altındaki katman olan dentini ince bir tabaka halinde yineleyebiliyorlar, fakat bu büyük diş çukurlarını doldurmaya yetmiyor. Dişçiler diş çürüğünü tamir etmek için metal civa alaşımı (amalgam) veya toz cam ve porcelen karışımıyla doldurmak zorundalar. Kişilerin hayatları boyunca değiştirmek zorunda oldukları bu dolgulara pratik çözüm sunmaya çalışan araştırmacılar dişin kendini yenilemesini sağlayarak çürükleri doğal yollardan tedavi etmenin yolunu arıyorlar. Diş özündeki kök hücre oluşumunu harekete geçirecek, bir farenin dişindeki 0.13 milimetrelik delikleri tamir edebilen ilacın adı Tideglusib. İlaça batırılmış sünger önce dişteki çürüğe yerleştiriliyor daha sonra diş koruyucu bir tabaka ile kaplanıyor.

Yeni bir tedavi

Profesör Paul Sharpe, BBC'ye yaptığı açıklamada "Sünger çözünebilir, işin en önemli noktası bu" diyor. "Süngerin yerleştirildiği yer minerallerle doluyor, neticede dentin kendini yeniliyor, böylece ileride değiştirmeniz gereken bir dolguya gerek kalmıyor" dedi. Ekip şimdi daha büyük çukurların tedavi edilip edilemeyeceğini araştırıyor. Profesör Sharp, yakında yeni bir tedavinin mümkün hale gelebileceğini söylüyor: "Çok uzun süreceğini sanmam, kendini yenilemeyi sağlayan tedavi yöntemleri arasında bu çocuk oyuncağı ve umarım 3 yıl ile 5 yıl arasında kullanıma sokulabilir." Hücrelerin bölünerek kendi kendini tedavi etmesini amaçlayan rejeneratif (yenilenme) tıp alanı, bu yöntem kanserin tedavisinde de önem arz ediyor.

İlaç potansiyel bunama (demans) hastalarının tedavisinde denenmeye başlandı

King's College Üniversitesi'ndeki bir başka araştırmacı ekip, elektriğin mineralleri diş minesine yönlendirerek dişi güçlendirebileceğini düşünüyor. Kalsiyum ve fosfat gibi mineraller, bakterilerin besin artışıyla oluşturdukları asitlerle doğal yollardan dişlere girip çıkıyorlar. Mineral bileşimi hazırlayan ekip, az bir elektrik akımıyla minerallerin dişin derinliklerine itilmesini sağlıyor. Bunun dişi güçlendirerek, diş çürüklerini azaltabileceği belirtiliyor. ◆Haber: Seda Güray

Sadık dostlarımız aslında bizim kişiliğimizi yansıtıyor

Avusturya'da köpekler üzerinde yapılan bir araştırmada köpeklerin, sahiplerinin endişelerini ve olumsuz başka hislerini yansıttıkları ortaya çıktı. Araştırmacılar köpeklerin mutlu ve sakin davranışlarda buldukları zaman bu hislerini sahiplerine de geçirebildikleri sonucuna vardı. Araştırmada 100'den fazla köpek üzerinde testler yapıldı. Köpekler ve sahiplerinin, kalp atışı ve tehlike durumunda gösterdikleri tepkiler ölçüldü. Köpeklerden ve sahiplerinden, kortizol (böbrek üstü bezinin kabuk bölgesinde üretilen, vücudun strese gösterdiği tepkiyle ilişkili bir hormon) seviyelerine bakarak stres ölçümü yapmak için tükürük örneği alındı. Çıkarımlar hayat tecrübelerimiz ile uyumlu Köpek sahiplerinin kişilikleri 5 ana özellik üzerinden (nevrotiklik,

dışa dönüklük, deneyime açık olmak, uyumluluk ve dikkatlilik) tespit edildi. Daha sonra köpeklerin karakterleri de ölçüldü. Viyana Üniversitesi'nden Dr. Iris Schoberl, köpeklerin de sahiplerinin de birbirlerinin stresle başa çıkma şekillerini etkilediğini söylüyor. Dr. Schoberl, "Çıkarımlarımız bir çoğumuzun hayat tecrübesiyle uyumlu. Köpekler ve sahipleri ayrılmaz ikili. Birbirlerinin stresle başa çıkma şekillerini etkiliyorlar" dedi.

Araştırmaya göre sahiplerinden daha çok etkilenen köpekler, sahiplerinin duyguları karşısında oldukça hassaslar. Köpekler ve insanlar 30 bin yıldır birlikte yaşıyorlar. Son bilimsel bulgular ise köpeklerin, insanların duygularını algılayıp davranışlarını buna göre değiştirebildiklerini gösteriyor.

◆Haber: Namik Emre Albaş

Kitabımın içindeki ben

Yapılan araştırmalara göre okuduğumuz kitapları daha keyifli hale getiren olay, içinde kendimizden bir şeyler bulmamız. Biz de 'SDÜ öğrencisi hangi kitaplarda kendini buldu?' sorusu için kampüsteki bazı arkadaşlarımızla görüştük.

İnsanların bir çoğu okuduğu kitaplarda kendilerini buluyorlar. Bu özdeşimi şöyle özetleyebiliriz aslında: İnsanın kendisini başkasının tasarladığı bir dünyada birinin yerine koyabilmesi anlamına gelir. Psikolojik anlamda, kendi ruhsal durumlarını dış dünyada algılananlara yansıtılabilmek olarak adlandırılıyor. Estetik anlamda ise özdeşleşme, insanın kendisini bir sanat yapıtında hissetmesini, izlediği oyunlardaki kişilerden birinin yerine kendisini koyarak onunla özdeşleşmeyi dile getiriyor. Özdeşim özellikle çocukluk döneminde yakın çevreden birini ya da roman kahramanı, çizgi film/animasyon kahramanı gibi sanal kişileri rol model alma aşamasında önemli. Ancak özdeşim meselesi sadece çocukluk dönemi ile sınırlı kalmamakla birlikte insanın kurmaca dünyasına ait görsel ya da yazınsal tüm eserlerde, kahraman ile bağlantı kurabilmesi durumunu da ifade eder.

Ömer Cumali Ertenli

Radyo Televizyon ve Sinema 1. sınıf

Fahrenheit 451 kitabındaki Clarisse McClellan karakteriydi kendimle özdeşleştirdim. Aslında özdeşleştirmekten ziyade o karakterden birçok şey öğrendim diyebilirim. Örneğin karakterin doğru olarak bildiği şeylerin yasak olmasına rağmen peşinden gitmesi beni çok fazla etkilemişti. Bir çok insanın boyun eğdiği şeye karşılık onun buna direnmesi beni düşünmeye itti. Artık bir olay olduğunda kendimi daha fazla sorgulamak zorundaymışım gibi hissediyorum ve çoğunluğun her dediği doğru değildir, araştırıyorum kendime. Bundan öncede vardı bu duygularım tabii ki ama şimdi daha fazla geniş açıyla bakıyorum olaylara ve insanlara. İnsanlar aslında kitap okuyarak her bir tuğlanın üstüne tuğla koyarak kendilerine ev yapıyorlar ve bu ev büyüdükçe sığınak oluyor. Onları dış güçlerden gelen zorluktan koruyacak bir şeyler oluyor. Çünkü okuyan insan aynı zamanda bilen insandır ve bilen insan da körü körüne inanmayıp korunan insandır. Bu yüzden sürekli okumamız

gerektiğini düşünüyorum. Okudukça kitapların içinde bizim gibi birçok karakter olduğunu fark edeceğiz. Belki de hiç göremeyeceğimiz dostlarımız bize bir çok bilgi aktaracak.

Sozda Meryem

Türk dili ve Edebiyatı 1. sınıf

Serenad kitabındaki Maya karakteriyle kendimi özdeşleştirdim ben. Kitabın başlarında kadın hayatta aradığını bulamayışından bahsediyordu, ben de o anlamsızlıkta

kendimi buldum diyebilirim. Çünkü hayatta bazı şeyler tesadüfen gerçekleşir. Yıllarca hayatımızın anlamını ararız ama bulamayız. Bir gün hiç ummadığımız bir olay gerçekleşir ve hayatın bize neler sunabileceğini görürüz. Ve daha sonradan hayatın anlamının geçmişte saklı olduğunu fark ederiz. Maya karakterinin aradığını gelecekte değil de geçmişte bulması beni şaşırtmıştı. Kitaptaki karakterle yaşam tarzımız uyuyor gibiydi. Fakat bu karakterde bana zıt olan tek şey fazla umutsuz oluşuydu. Bu kadar hırslı bir kadının bu kadar olumsuz, mutsuz olması beni rahatsız ediyordu. Ama tek kusuru umutsuzluğu olan bu karakterden kendimi alamadım. Onun bu umutsuz tavrının arkasından açan çiçek aslında bana ders verdi; artık hayallerimin peşinden daha emin bir şekilde gidebilecektim.

Arzu Erbek

Halkla İlişkiler ve Tanıtım 2. sınıf

Şimdiye kadar kendimi bir kitap karakteriyle pek bağdaştırmadım. Ama Anne romanındaki 16 yaşında anne olan kadın beni çok fazla etkilemişti. Onun yaşamındaki zorlukları

benim anneme karşı olan bazı tavırlarımı değiştirdi diyebilirim. Çünkü bir kadın çocuğunu sadece 9 ay karnında taşımakla kalmıyor, aynı şekilde ona ilk şeyleri öğretiyor yani ilk öğretmeni annesi oluyor. Her şey ilk başta bir kadınla, bir anne ile başlıyor.

Ahmet Karaçalı

Elektronik Haberleşme Mühendisliği 4. sınıf

Kral Katili Güncesi'ndeki Kvothe karakteriyle kendimi özdeşleştirdim. Kvothe, bir çok özelliğini kendime örnek aldığım bir karakterdir. Kahraman bir çok sorunla karşılaşsa bile her sorunu kendi lehine çevirmeye çalışıp sorunların üstesinden gelerek hayatın her zaman yaşanabilir yanlarını görebilmeyi öğretiyor. Fantastik romanlar genel olarak kendini büyümlü bir dünyada bulmaya yönelik kitaplar olduğundan yapılması imkansız şeylerin hayal dünyasında yapabilecek olması ve olayların geçtiği zamanla ilgili çekici olması

beni bu tür kitapları okumaya teşvik etmiştir. Bir kitabın rastgele bir sayfasını okuyup kendimize uygun olanı seçebiliriz. Zaten bunu bulduktan sonra oradaki bize benzeyen karakteri sadece bir lafıyla bile model alabiliriz.

Gamze Nur Topuz

İnsan Kaynakları Yönetimi 1. sınıf

Ben kendimi en çok 5N1K'daki Oğuz karakteriyle özdeşleştirdim çünkü hayat sevinçli, hayata bakışı tam olarak bana benziyordu.

Halime Akbaş

Biyomedikal 2. sınıf

Kinyas ve Kayra kitabı beni çok etkilemişti çünkü ben o kitapta kaybolan kişiliğimi buldum diyebilirim size. İnsanın içini kıpırdatan bir kitaptır. Bu kıpırtı ki kimine 'Aaaa ben de böyle hissetmişim gençken' ya da 'Çekip gitmek lazım bu şehirden' olmadı 'savulun, geliyorum!' gibisinden gelir... Kimisi kaptırır kendini romanın akışına yorumu ihtiyaç duymadan, heyecanla bir sonraki hamleleri bekler. Kimisi de 'deli kitabı' der, rafa geri koyar, belki de korkar etkilenmekten. Oysa ki okuyup gurur duymalıdır bu kadar 'genç' bir 'Türk'ün kurgu ve gözlemlerinden.

Aykut Karanfil

Elektronik Haberleşme Mühendisliği 3. sınıf

Tutunamayanlar ; kendisine yaşama sanatı öğretilmemiş ,insanlardan umudunu kesmişlerin aynaya baktıklarında gördüğü kişi Selim Işık'ın hikayesinin anlatıldığı ya da

tam olarak bizi bize anlatan bir başyapıt. Hayattaki çoğu şeyin üst üste geldiği , yalnızlığın en yalın halini yaşarken , hayata tutunamadığını düşündüğünde Turgut Özbe'nin , Selim Işık'ın hikayesinde hayat bulup aslında yalnız olmadığını tutunamayanlar topluluğunun bir parçası olduğunu görürsün. Dipnot: okudukça dibe çeken, tutunmayı daha da zorlaştıran bu nedenle ya, tek-

rar tekrar okunmaması gereken ya da psikolojik destek olarak okunması gereken bir Oğuz Atay eseridir.

İnsanın kendisini başkasının tasarladığı bir dünyada birinin yerine koyabilmesi anlamına gelir. Psikolojik anlamda, kendi ruhsal durumlarını dış dünyada algılananlara yansıtılabilmek olarak adlandırılıyor. Estetik anlamda ise özdeşleşme, insanın kendisini bir sanat yapıtında hissetmesini, izlediği oyunlardaki kişilerden birinin yerine kendisini koyarak onunla özdeşleşmeyi dile getiriyor.

Mert Çeliktaş

Halkla İlişkiler ve Tanıtım 3. sınıf

Kitapta kendimi bağdaştırdığım karakter İbn-i Tahir ama öncelikle romanın asıl kahramanı olan Hasan Sabbah'tan yani Seyduna'dan bahsetmek istiyorum. Çünkü kendimi

bağdaştırdığım karakter Seyduna'dan etkileniyor. Dolayısıyla benim de ondan etkilenmem kaçınılmaz oluyor. Romanda insanın zeki insanların elinde ne kadar güçlü bir silah olduğunu görüyoruz. Tabii sadece insanları etkilemek için inanç yetmiyor. Aynı zamanda çok iyi bir yönetim ve retorik devreye giriyor. Eğer yakınınızdaki insanları etkilemek istiyorsanız onlarla az görüşün felsefesinin vücut bulmuş hali olan bu romanda, Hasan Sabbah sayfalarının bir an önce gelmesi için kitabı çok hızlı bir şekilde bitirdim. İbn-i Tahir'e söylediği her sözü bana söylüyor gibi hissettim. İbn-i Tahir,

gerçek aşkı için ölümü bile göze alan ama bunun yanında inancına sıkı sıkıya bağlı bir asker. Bir insanın sevgi için yapmayacağı şeyi olması ve doğruyu bulmak için hayatının merkezine aldığı dogmaları sorgulaması beni her zaman etkilemiştir. Romandaki karakterimin bu özelliklerini kendime benzetiyorum.

◆ Haber: Tülay Gündüz

New Government System discussed

Deputy Finance Minister Dr. Cengiz Yavilioğlu was a guest at SDU at a conference on "Why the Presidential Government System must be in Turkey" organized by Süleyman Demirel University Law and Justice Club.

Making the opening speech of the conference held at the Prof. Dr. M. Lütfü Çakmakçı Convention Center, Mustafa Gür, the Chairman of the Justice and Law Club, said: "Everybody's goal must be to develop democracy and law related to the constitutional amendment proposal on the agenda of our country. In this context, we are aiming at making evaluations without taking sides and approaching different opinions objectively in this meeting so that we can make deductions from these evaluations."

Deputy Finance Minister, Dr. Cengiz Yavilioğlu, said: "As Turkish citizens, I think we have a certain level of maturity and experience in terms of democracy" and informed the participants about the new constitution and said that they aimed at unification not disintegration. Yavilioğlu emphasized that citizens should have knowledge about constitutional amendment and added that "The reason of emergence of both "Yes" and "No" was to determine, find and implement the

method of country in terms of unity, solidarity and welfare. Please let us learn the reasons for these judgments. The more we know and think about our ideas, the less we hurt the ones who think differently from us."

Yavilioğlu said that the aim was to have a strong system and stability and added that "If you look for quality and efficiency in a place, you must provide a stable and lasting administration there. Turkey has not been able to do so until today. You can see that economic development is faster in countries where administration time is longer and administration change is less. I do not claim superiority of parliamentary system over the presidential system or the presidential system over parliamentary system but I emphasize the importance of stability."

Yavilioğlu also underlined that the dissenting claims such as "The regime is overthrown in Presidential government system", "If the presidential government comes, Tur-

key becomes a federation and it is divided, democracy steps back, it leads to dictatorship, and a stable administration cannot be achieved" do not reflect the truth.

After the speeches, the Rector Prof. Dr. İlker Hüseyin Çarıkçı presented a gift to Deputy Finance Minister Dr. Cengiz Yavilioğlu in memory of the day.

Diabetes, the Disease of the Age, addressed at SDU

A conference was organized under the title of "Be Aware of Diabetes for a Non-Diabetic Life" by Süleyman Demirel University Faculty of Medicine. The conference, organized to raise awareness about diabetes and inform the individuals, was given by Asst. Prof. Dr. Hakan Korkmaz, a member of SDU Faculty of Medicine, Department of Internal Diseases, Endocrinology Branch.

Korkmaz gave information about diabetes, which is called as the disease of modern age because it is a chronic disease, increasing in prevalence, causing serious organ losses and adversely affecting the quality of life.

Korkmaz said that the diabetes, increasing the risk of renal disease, heart attack and stroke, had symptoms like mouth dryness, weight loss, excessive thirst, fatigue, blurred vision, non-healing long-term wounds, swelling and itching and pointed out that the risk of diabetes was higher for people aged 40 years and older, having health problems such as obesity, hypertension, high cholesterol and diabetes due to pregnancy, and using cortisone medicines.

Mentioning that the most important fa-

ctors in treatment were "nutrition" and "exercise", Korkmaz emphasized that diet and exercise had to be customized per and said that "Generally, diabetics can eat many things, but the important thing is that they must eat in certain amounts and can choose the right food to eat. We usually recommend 45 minutes brisk walking three days in a week, as an exercise."

Korkmaz stated that having your blood glucose and blood pressure measured, foot examinations, test for the protein presence in the urine, eye examinations, dental checks and cardiograph are among the protective precautions for diabetes. In addition, he said that diabetics should go for a check-up averagely 3 to 6 months while it specifically changes person to person.

Khojaly Massacre told at SDU

A Conference on Khojaly Massacre was held by Turkish, History, Turkish World and Relative Communities and Politics Design Community. TU-RAN-SAM founding chairman Asst. Prof. Dr. Elnur Hasan Mikail, who participated as a spokesman to the event held at Faculty of Law Conference Hall, mentioned the strategic

importance of Nagorno-Karabakh and gave information about Khojaly Massacre. Describing today's Azerbaijan-Turkey relations through political, social and economic projects, Mikail said "I have been in Turkey for 22 year as a citizen of Azerbaijan. Turkey is my hometown. We are one nation with two states."

A conference on "Behind the Scenes of the War" was organized by SDU Faculty of Medicine World Young Doctors' Association.

Journalist Mehmet Akif Ersoy the author of the book, "Tunnel: Living in Gaza" (Tünel: Gazze'de Yaşamak) gave the conference held at Faculty of Law Conference Hall. Ersoy, who has been to Middle East countries like Palestine, Syria, Egypt and Libya and worked as a war correspon-

dent in these countries, invited the young people to be conscious by telling them the things reflected to the public through media channels are much more different than what really happens.

Ersoy, said that "As you watch the news on television, be cautious to international

news and know that no international news makes profit from this business. The most important agencies in the world do not earn money from publishing, but they are financed by states to explain what happens to the world from the perspective of their own policies and to create perception." Ersoy informed the young people about many political issues and issues on the agenda and gave the message that "We are disappointed in everything we do if we are not rational. Whatever you do, be objective in every matter."

Doğa sporları ile kültür iç içe

Kampüs Doğu Batı olarak 2008 ile 2012 yılları arasında üniversitemizin spor kulüplerine eğitim veren Aslan Ayhan ile 'kültürün doğa sporlarına etkisi' ve dağcılık sporu hakkında bir söyleşi gerçekleştirdik

Dağcılık sporuna başlama hikayeniz nedir? Bu sporla nasıl tanıştınız?

Kırsal bir bölgede yaşadığım için küçük yaşlardan beri dağlara tırmanırdık. Bizim dönemimizde çocuklar ve gençler zamanlarını dağcılık yaparak geçirirdi. 10-12 yaşlarımızda 2500 rakımlı tepelere tırmanırdık. Dağlara tırmanırken zorlanıyor muyduk? Köyde yaşınız kaç olursa olsun o koşullara alıştığınız için zorluk diye bir şey olmuyordu. Sabah erkenden çıkardık yola, doğada yenilebilecek şeyleri yiyip karnımızı doyurduktan sonra akşam eve gelirdik. Çocukluktan gelen bir şey olduğu için ben de bir tat bıraktı. Gençlik dönemimiz böyle geçti derken askeriyeden emekli olana kadar burada da dağcılıkla uğraşmaya devam ettim. 80'li yıllarda bireysel olarak tırmanışlara başladım. Tabi o zamanlar pek dağcı olmadığı için tırmanacağım yerlere tek başıma gidiyordum. Daha sonra bu organizasyonlara dönüştü. Yeri geldiğinde tek başıma yeri geldiğinde de arkadaşlarımla, bu konuda kendini geliştirmek isteyen insanlara yol göstermeye çalıştık.

Dağcılıktan başka hangi sporlarla ilgileniyorsunuz?

14 sene boyunca askeriyeden uçaktan atlayarak paraşüt yaptım. Üç dört yıl da yamaç paraşütü yaptım. Daha sonra paraşütüm yırtılınca bıraktım. Tabi herhangi bir kaza geçirdiğimden değil. Uzun bir süre de bisiklet sürdüm. O zamanlar yine çok fazla profesyonel olarak yapan olmayınca insanlar bize tuhaf bakardı. Ama şimdi yaygınlaşmış bir vaziyette, bu da benim hoşuma gidiyor.

Bildiğimiz kadarıyla Serdar Kılıç ile programlar ve projeler yapıyorsunuz. Bunların içeriği ve diyalogunuz hakkında bilgi verebilir misiniz?

Serdar ile üniversiteden bir arkadaşım vasıtasıyla 98 yılında bir organizasyonda tanıştım. Onun da dağcılıkla ilgilendiğini öğrendim ve bir daha hiç kopmadık. Aradan bir sene sonra çocuk kampı yapmaya başladık. Çocuklara doğayla ilgili eğitimler vermeye çalıştık. Zamanla geliştirerek kendi kamp yerimizi kurduk ve halen Bolu'da devam ediyoruz. Buraya gelen çocuklara doğa,

doğada hayatta kalma ve kültür ile ilgili tecrübelerimizi aktarıyoruz. Kültür bizim için çok önemli, yaptığımız sporların içine mutlaka katmaya çalışıyoruz.

"İşin içinde kültür olmazsa hayatta kalamazsınız"

şekillerine baktık. Hala eski şeyleri nasıl kullandıkları, geçmişten taşıdıkları gelenekleri görenekleri devam ettirip ettirmedikleri, yani kısaca hayatı nasıl sürdürdüklerine baktık. Gördüklerimizi yaptığımız program aracılığıyla insanlara ulaştırmaya çalıştık. Şu an tekrar 'Dağ evine dönüş' serisini çekiyoruz. Dağ evi şimdilerde çplak bir şekilde kimsesiz. Bir kişi rahatlıkla burada yaşayabilir ama sürekli olarak yaşamak için neler yapmak gerekiyor onları anlatacağız kısaca; hayvan beslemek, sebze meyve yetiştirmek, kişisel atölye kurmak, yoğurdu-sütü bireysel olarak yapmak, eti kurutmak gerekiyor. Aslında eskiden bizim köylümüzün yaşadığı hayat tam olarak buydu. Zamanla bu değerler unutuldu. Amacımız, şehre tıkılan insanlar bir şekilde köyüne dönüp şehrin karmaşıklığından kurtularak rahat bir yaşam

Aslan Ayhan

sürmesi. Şu anki şehir hayatı çok karmaşık, aynı zamanda insan sağlığını, psikolojisini bozup yaşam kalitesini düşüren bir yapıda. O yüzden köyde de yaşamın olduğunu, paranın kazanılabileceğini göstermeye çalışıyoruz. Doğada hayatta kalma ile ilgili yabancı programlar da var ama bunun içinde kültürümüze ilişkin bir şey yok. Kısacası kültür bizim için vazgeçilmez bir şey.

Köyde yaşınız kaç olursa olsun o koşullara alıştığınız için zorluk diye bir şey olmuyordu. Sabah erkenden çıkardık yola, doğada yenilebilecek şeyleri yiyip karnımızı doyurduktan sonra akşam eve gelirdik. Çocukluktan gelen bir şey olduğu için ben de bir tat bıraktı. Gençlik dönemimiz böyle geçti derken askeriyeden emekli olana kadar burada da dağcılıkla uğraşmaya devam ettim. 80'li yıllarda bireysel olarak tırmanışlara başladım. Tabi o zamanlar pek dağcı olmadığı için tırmanacağım yerlere tek başıma gidiyordum.

Yaptığınız sporların kişisel gelişiminize katkıları neler?

Bu sporlar en zor nasıl yapılıyorsa işe oradan başladım: Tek başıma tırmanışlar yaptım, uçaktan atladım, yamaç paraşütü yaptım; yani fiziksel gücümü en üst düzeyde kullandım diyebilirim. Ve her yaptığım zorlu işlerde hem bakış açımı değiştirecek şeyler yakaladım hem de fiziksel ve ruhsal karakterimi güçlendirdim. İşin içine kültürü de katınca ortaya çok güzel bir şey çıktı. Böylelikle insanlara daha sağlıklı, daha güvenli bilgiler aktarabildim.

Peki dağcılığın ülkemizdeki yeri hakkında ne düşünüyorsunuz? Gereken önem veriliyor mu sizce?

Gereken önemin pek verildiğini düşünmüyorum. Federasyonların biraz daha bilimsel ve ekonomik anlamda bu sporlara destek vermesi gerekiyor. Şuan dağcılık eğitim belgesini 6 haftada alabilirsiniz. Ama önemli olan bundan sonrasının devamını getirebilmek. Dağcılığı ileri seviyeye

götürebilmeniz için yurt dışına çıkmanız gerekiyor. Özellikle Himalayalar'da zaman geçirmeniz lazım. Tabii ciddi bir maliyeti oluyor. Tanınmış birisi değilseniz kolay kolay sponsor desteği alamıyorsunuz.

Her şeye rağmen dağcılık ve doğa sporlarında bir örgütlenme var tabii. Dernek ve kulüpler aracılığı ile eğitimler veriliyor. Bunun yanında bilinçsiz bir şekilde doğaya çıkanlar da var. Eğer derneklere bilgili ve becerikli birileri yoksa sadece yürüyüş yapıp, fotoğraf çektirip dönüyorlar. Evet, yürüyüş yapmak görsel ve fiziksel anlamda insanı rahatlatıyor ama geçirilen zaman içinde bir şeyler öğrenmek gerekiyor. Yani doğada bir ağaç gördüğünüzde o ağacı tanıtabilmelisin, ateş yakma tekniklerini öğretebilmelisin, bulunduğunuz yerde su yok diyelim, insanlara su bulma yöntemlerini öğretebilmelisin.

“Haftada bir doğaya çıkmazsak kendimizi kötü hissederiz”

Dediğim gibi verilen eğitimin önemi çok büyük. Bu eğitimler insanlara tek başına doğaya çıkma güvenini veriyor. Bir baba çocuğuyla çok rahat doğaya çıkabilmeli. Bu noktada önemli olan çocuğa verilen eğitim diye düşünüyorum. Çocuğu doğaya ekmemiz lazım. Çocuk ne kadar erken yaşta başlarsa o kadar çabuk öğrenip bir o kadar da çok sevecektir. Belli bir yaştan sonra spora başlayınca sosyal faaliyet gibi algılanır. Ama küçük yaşta başlarsanız yaşam tarzınız olur. Benim ve Serdar için bu durum böyle. Biz bir hafta içinde eğer doğaya çıkamıyorsak kendimizi çok kötü hissederiz. İllaki çıkmamız, bir yerde buluşmamız gerekiyor. Bundan dolayı Serdar'la şehirde pek görüşmeyi tercih etmiyoruz. Arada bir İstanbul'da buluşuruz, yarım saat geçmeden arabaya atlar kampa gideriz.

Dağdayken başınıza herhangi bir tehlike geldi mi, bir kaza geçirdiniz mi?

Şimdiye kadar sadece bir kere başıma ekstrem olay geldi. O da dağcılık yapmak için dağa çıkmamıştım. Kendi memleketimden arkadaşlarla dağa çıkıp orada et pişirip yiyecektik. Herkes bir taraftan tırmanıyordu, ben de yukarılarda dik bir kayalıkları gördüm ve tırmanmaya başladım. Bir kaç tane rota çıktım, en son rotaya çıkarken

Dağcılığa gereken önemin pek verildiğini düşünmüyorum. Federasyonların biraz daha bilimsel ve ekonomik anlamda bu sporlara destek vermesi gerekiyor. Şuan dağcılık eğitim belgesini 6 haftada alabilirsiniz. Ama önemli olan bundan sonrasının devamını getirebilmek. Dağcılığı ileri seviyeye götürebilmeniz için yurt dışına çıkmanız gerekiyor. Özellikle Himalayalar'da zaman geçirmeniz lazım. Tabii ciddi bir maliyeti oluyor. Tanınmış birisi değilseniz kolay kolay sponsor desteği alamıyorsunuz.

kayalığı zıplayarak yakalamam gerekiyordu. Zıpladığım yerle kayalık arasında nereden baksanız 30 metre boşluk vardı.

Yakaladıktan sonra kendimi yukarı çektim ama kayalığın arkasının olmadığını fark ettim. Yani sadece düz bir kayadan oluşuyordu. Zıpladığım için ayak en son bastığım yere kavuşmuyordu. Ve sadece bir tane ayak basacak yerim vardı. Yaklaşık dört saat orada mahsur kaldım. Sürekli el ve ayak değiştirerek durmaya çalıştım. Artık akşam oldu üşümeye başlıyordum, neyse ki telefonum yanımdaydı arkadaşlarıma haber verdim. Getirdikleri ipi kendime bağladım. Onlar bilmiyordu tabii, güzelce

tarif ettim. 4 saatlik bir süreden sonra oradan kurtuldum. Bu durumda herhangi bir şekilde korku ya da panikleme olmadı. Çünkü doğa sporlarıyla uğraşmanın verdiği güçle o şekilde saatlerce durabiliyordum.

Doğa sporlarının öğrencilere tanıtılması için eğitimler veriyor musunuz?

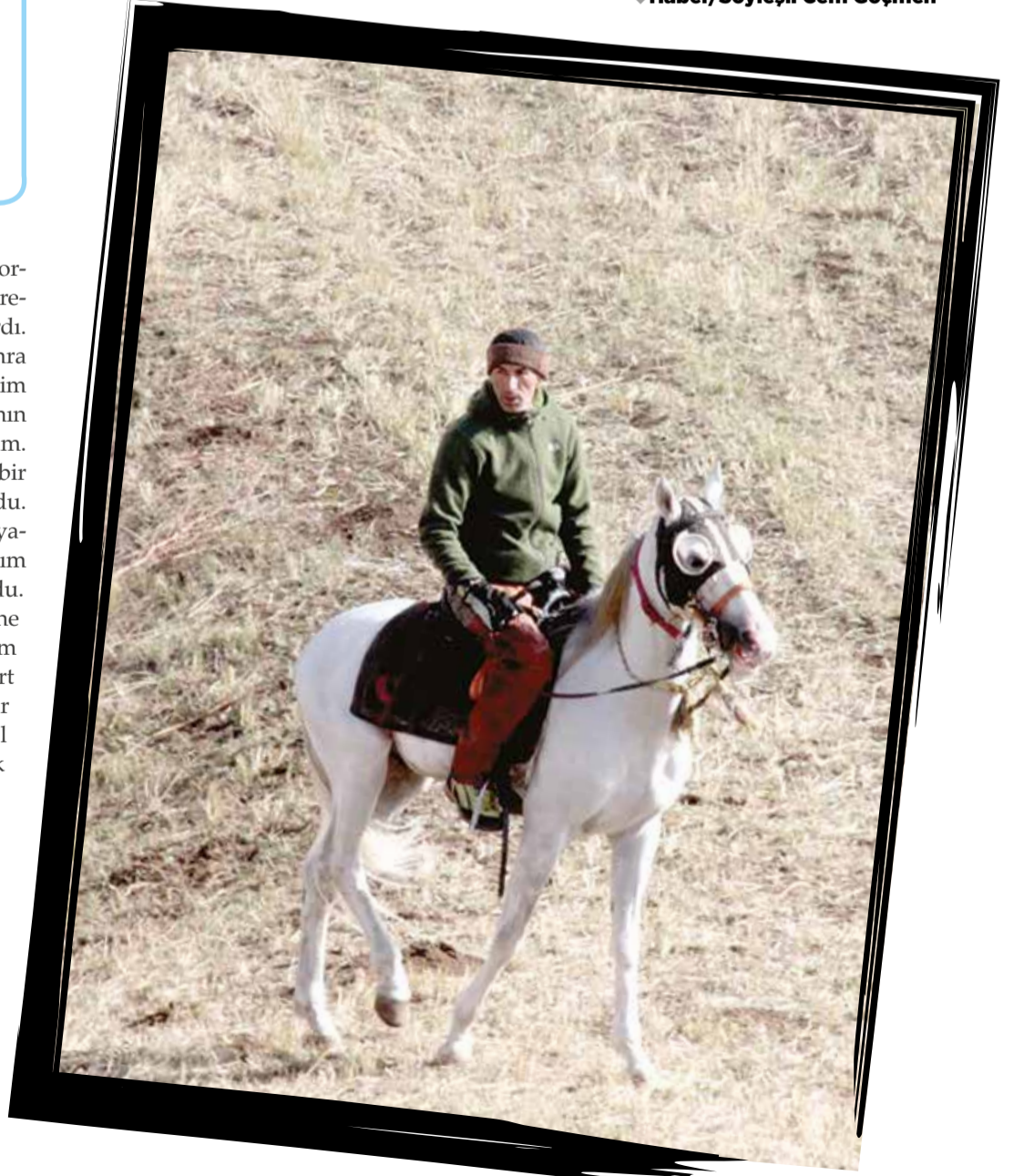
2008 yılında emekli olduktan sonra Süleyman Demirel Üniversitesi'nin spor salonundaki öğrenci kulüplerine eğitimler verdim. Sadece Dağcılık Kulübü değil, Kayak Kulübü, Su Kulübü gibi kulüplerle ilgilenip gençlerin bu sporları sevmeleri için çabaladım. Gençler herhangi bir şeyi sevmek için model ararlar, yani örnek alabilecekleri insan ararlar. Onu bulduklarını düşündükleri zaman ağızına da biraz bal çaldığınızda emin olun bir daha o yoldan ayrılmıyorlar. Önceden eğitim verdiğim öğrencilerimin çoğu dağcılığı, kayakçılığı profesyonelce devam ettiriyorlar. 2012 yılında üniversiteden ayrılmama rağmen hala öğrencilerle bağımı koparmadım. Benimle dağa çıkmak istiyorlar, ben de onlarla görüşmeye devam ediyorum. Bu şekilde onlara bir şeyler katmaya devam ediyorum. Aynı zamanda Türkiye'nin her yerinden birileri bir şey soruyor ve danışıyorlar. Elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyorum.

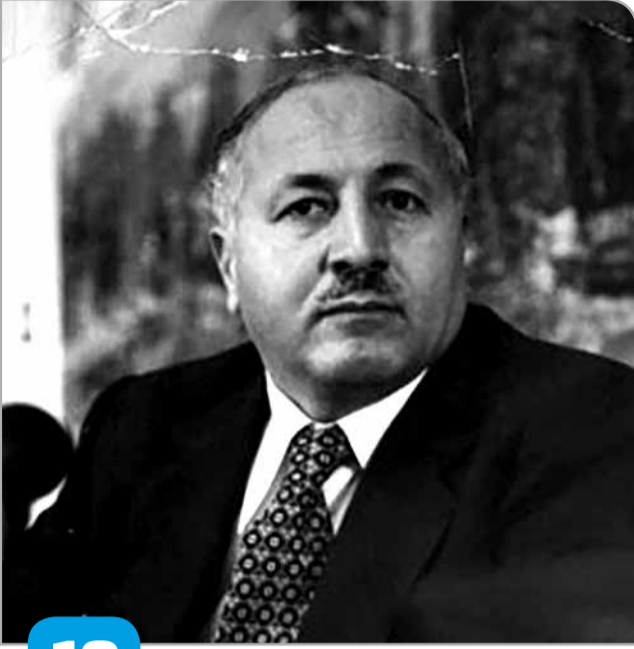
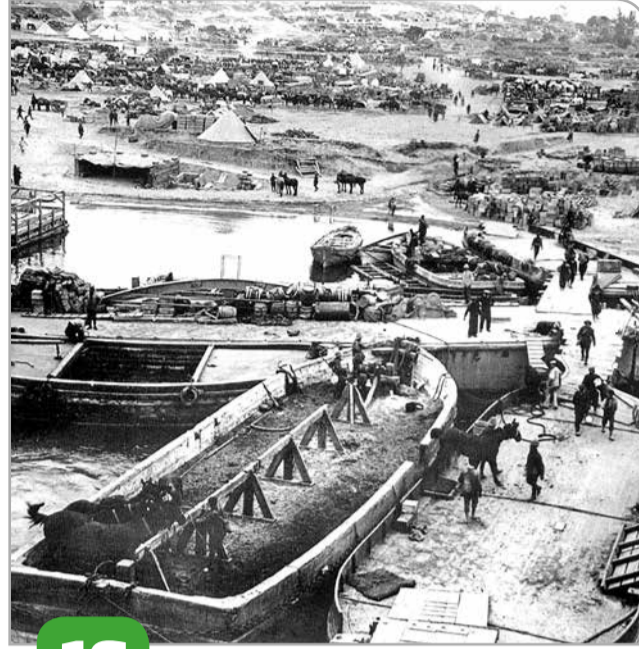

Bu sporları yapacak arkadaşlara tavsiyeniz neler?

Bireysel olarak doğa sporlarını öğrenmeniz zor olabilir. Öncelikle doğa sporlarıyla ilgili alabiliyorsanız eğitim almanız lazım. Hali hazırda Dağcılık Federasyonu eğitim vermeye devam ediyor. Bunlar size ruhsal olarak bir şey katmaz ama işin tekniğini iyi öğrenirsiniz. Kültürel kısmını kendiniz geliştirmelisiniz. Mesela bir kaç arkadaşınızla Sütçüler'e giderseniz, orada yaşlılarla konuşursunuz. Yaşlılardan alacağınız muhakkak bir şeyler vardır. Olayın dağcılık kısmını kendiniz belirlersiniz; tırmanışı, tekniği, riski size kalmıştır. Fakat kültürel kısmını ise o gezdiğiniz yerdeki insanlar size verir.

◆Haber/Söyleşi: Cem Göçmen

10
MARTHatıralarla Necmettin ERBAKAN
•Hukuk Fakültesi Konferans Sal. •15.0016
MARTÇanakkale Savaşlarını Anlamak
• Akdeniz Üni. Atatürk Konf.Sal. •13.3028
MARTPiyano Sevdası - "Türküler"
•Antalya Haşım İşcan Kültür Mer. •20.00

10
9
8
MART
2017

PROF. DR. LÜTFÜ ÇAKMAKÇI KÜLTÜR MERKEZİ
"Kariyerinizde İz Bırakalım"

6 KARIYER GÜNLERİ
İNSAATZİRVESİ 17

İSPARTA BELEDİYESİ

SÖLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ

SEYDAP 80's
THE FREE HUGS
ATSAX 90's

ROCK'N ROLL
GECESİ

İletişim Fakültesi ve
Sosyal Medya Kulübü Ortaklığıyla

Yer: Doğu Yerleşkesi Merkezi Derslikler Açık Hava Amfisi
Tarih: 8 Mart Çarşamba Saat: 19:00

BRITISH TOWN
English Language Schools

EDWARD'S COFFEE

SMK
SOSYAL MEDYA
KULÜBÜ

İLETİŞİM
FAKÜLTESİ

SÖLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ

03-12
MART
2017

1.İSPARTA
"Özgürlük onu savunmak cesaretini taşıyanların hakkıdır."
Pericles

KITAP
ÖZGÜRLÜK VE İNSAN
FUARI
FREEDOM & HUMANITY
BOOK FAIR

Yüksek Mimar Yusuf Ziya Günaydın / Belediye Başkanı

Tüm Halkımız Davetlidir.

Gökkubbe Fuar Merkezi

Açılış : 03 Mart 2017 / Saat : 11:00

FUAR BOYUNCA KAYMAKKAPI MEYDANINDAN ve ÜNİVERSİTEDEN ÜCRETSİZ OTOBÜS SEFERLERİ DÜZENLENECEKTİR

Bu Fuar 5174 sayılı kanun gereğince TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) denetiminde düzenlenmektedir.

İSPARTA BELEDİYESİ

AKADEMİK KAMPÜS ŞEHİR YÖRE